DIE LINKE PARTİSİ'NİN PROGRAMI İÇİN 1. TASLAK
PROGRAMKOMİSYONU TASLAĞI

Çeviri: Murat Çakır
(İtalik eklemeler çevirmenin notları veya açıklamalarıdır)
25 Mart 2010

Preambel – DIE LINKE şunları savunur

DIE LINKE alternatifler, daha iyi bir gelecek için vardır. Biz, ekonomik olarak güçlü olanların arzularına yaltakçı bir biçimde boyun eğen ve bu nedenle birbirlerinden hemen hemen hiç ayırd edilemeyen partiler gibi değiliz, olmayacağız. Somut bir hedef peşindeyiz: hiç bir çocuğun yoksulluk içinde yetişmeyeceği, bütün insanların barış, onur ve sosyal güvenlik içerisinde yaşayacakları ve toplumsal koşulları demokratik bir biçimde biçimlendirebilecekleri bir toplum için mücadele ediyoruz. Bunu gerçekleştirmek için, başka bir iktisat ve toplum sistemine ihtiyacımız var: demokratik sosyalizme.

Bir kaç yüz şirketler grubunun, milyarlarca insanın yaşam perspektifi hakkında karar verdikleri ve acımasızca sömürünün, hammadde ve piyasalar üzerine yürütülen savaşların ve emperyalizmin, ülkelerin umutlarını ve geleceğini yok ettikleri bir dünyanın varlığı ile yetinemeyiz. Kârın iktidar olduğu yerde demokrasi için alan kalamaz. Finans spekülatörlerinin sınırsız özgürlüğü, insanların çoğunluğu için esaret anlamına gelmektedir.

Biz, demokrasi ve sosyalizmin, insan hakları ve kurtuluş [emansipasyon] mücadelelerinin, faşizme, ırkçılığa, emperyalizme ve militarizme karşı verilen mücadelelerin geleneğinden geliyoruz. Biz, insanların sömürüldüğü, haksız bırakıldıkları ve kısıt altına alındıkları ve sosyal ve doğal yaşam temellerinin yok edildikleri bütün toplumsal koşulları aşmak istiyoruz. Biz, bilim, iletişim ve kültür toplumunun bütün yeni olanaklarının tutarlı bir biçimde sosyal, demokratik ve barışçıl bir medeniyet ve yaşanabilir bir çevre için kullanılmasını savunuyoruz. Patriarkal yapıları aşmak istiyoruz. Politik, sosyal ve kültürel insan hakları, hukuk devleti, demokrasi ve sosyal devlet için verilen mücadelelerin kazanımlarını koruyoruz. Bu kazanımlara bağlantı kurmak ve onları geliştirmek istiyoruz.

Yukarıdaki bir azınlık için sınırsız zenginlik, sayıları artan yoksulların daha çok onurunun kırılması ve büyük bir çoğunluk için azalan refah, küreselleşmenin bir sonucu değil, küresel kapitalizmin bir sonucudur. Sonuçları Almanya için her yerde görülmektedir: sanayisel kapasitelerin yok edilmesi, [açlığı gidermeye yetecek] düşük ücret sektörünün artması, sosyal hizmetlerde büyük kısıtlamalar, yoksullaşan yerel yönetimler, meslek eğitim yerlerindeki eksiklikler, sosyal öğrenim imtiyazları, iki-sınıf-tıbbı, yaşlılıkta yoksulluk ve insan onuruna uygun olmayan bakım. Neoliberaller şirket şeflerinin ve varlıklıların çıkarlarını politik yönelim çizgisi haline getirdiler. Bu ajanda, insanların çoğunluğunun çıkarlarına terstir.

Biz, pasif cesaretsizliğin aktif direnişe dönüşmesine katkıda bulunmak istiyoruz. Ücret dumpingine, sosyal kısıtlamalara ve kamu mülkiyetinin talan edilmesine karşı direnişi çıkartmak istiyoruz. Biz, toplumsal güç dengelerini değiştirmek ve başka bir politika için mücadele etmek istiyoruz. Demokrasi, özgürlük, eşitlik, adalet, enternasyonalizm ve dayanışma bizim temel değerlerimiz arasındadırlar. Bunlar, barış, doğanın korunması ve kurtuluş ile kopmaz bir biçimde bağlıdırlar. Biz, eşitsizlik, sömürü, yayılma ve rekabet üzerine kurulu olan kapitalizmin bu hedeflerle uzlaşmaz olması nedeniyle, sistem değişimi için mücadele ediyoruz.

Almanya'daki, Avrupa'daki ve dünya çapındaki sendikal güçler, sosyal hareketler, diğer sol partiler ve yurttaşlarla birlikte toplumsal bir alternatif arayışı içerisindeyiz. Biz, içerisinde tek tek her bireyin özgürlük ve eşitliğinin, herkesin dayanışmacı gelişiminin önkoşulu olduğu demokratik sosyalizm toplumunu kurmak istiyoruz. Özgürlük ve eşitliği savunan, tutarlı

olarak barış için mücadele eden, demokratik ve sosyal, ekolojik ve feminist, açık ve çoğulcu, tartışmacı ve hoşgörülü yeni bir siyasî güç olarak birleştik. Biz, kapitalizmi aşacak olan bir toplumu esaslı bir şekilde biçimlendirmeye doğru giden yolu açacak olan bir politik yön değişikliği için mücadele ediyoruz.

Programımız, üç temel düşüncenin birbiri ile bağlanmasıyla belirlenmektedir:

- Tek tek her birey için, kendi kaderine kendisinin karar vereceği bir yaşam ve dayanışmanın koşullarına katılım üzerinden bireysel özgürlük ve kişiselliğin gelişimi – bizim için bu [ilke] kârın hakimiyetinin aşıldığı dayanışmacı bir toplumun ilk yönlendirici düşüncesidir.
- İktisatın ve yaşam biçimlerinin dayanışmacı gelişime ve doğanın korunmasına bağımlı olmasını ikinci yönlendirici düşünce olarak görmekteyiz. Bu [ilke] kâr yönelimli büyüme yerine sürdürülebilir bir gelişme için sosyo-ekolojik düzenlemeyi gerekli kılmaktadır.
- Bu iki boyutun gerçekleştirilmesi, sonucunda sermayenin egemenliğinin demokratik, sosyal ve ekolojik güçlerce aşılacağı ve demokratik sosyalizm toplumunun oluşacağı uzun bir kurtuluşçu [emansipatif] süreçtir.

DIE LINKE [şunlar için]mücadele eder

- Üretimin ve dağılımın piyasa yönetimini demokratik, sosyal ve ekolojik çerçeve ve kontrol altına alan **başka, demokratik bir iktisat düzeni** için. [Bu düzen] varoluş ön tedbirlerinin, toplumsal altyapının, enerji sektörünün ve malî sektör ile yapısallığı belirleyen alanların, devlet [mülkiyeti], yerel [mülkiyet], kooperatif [mülkiyet] ve çalışanların [mülkiyeti] biçimindeki kamusal ve demokratik kontrol altındaki mülkiyet üzerine kurulu olmalı ve özel iktisadî sektörü kesin rekabet kontrolü altına almalıdır. Müesseselerin hepsinde güçlü işçi ve kararlara katılım hakları güvence altına alınmalıdır.
- Tam istihdam ve işin, çalışma sürelerinin kısaltılması üzerinden yeniden dağılımı, **iyi, [insanın] varlığını güvence altına alan bir çalışma hakkı** için, düşük ücretli işlere, açlık sınırındaki ücretlere ve olağan istihdamın yerine kiralik işler ve sözde serbest çalışmanın konulmasına karşı. Biz, insanların ücretli emeği, aile içi emeği, çocukların bakımını, partnerlik ve arkadaşlığı ve sonuçta bireysel gelişme öğrenimi ile boş zamanları kendi kaderlerini kendilerinin tayin edeceği bir biçimde bağlantılı hale getirebilmelerini istiyoruz.
- Sürdürülebilir, kaynak tasarrufu yapabilen ve çevreyi koruyan bir iktisat ve yaşam yönünde **sosyo-ekolojik yeniden düzenleme** için. Yenilenebilir enerjiler temelinde regüle edilen, seçici büyümeye gereksinimiz vardır.
- Yaptırımı olmayan, yoksulluktan koruyan bir temel güvence, işten atılmalardan yaygın bir koruma ve **sosyal güvenlik içerisinde bir yaşam** için.
- Eşit bir şekilde çalışanlar ve şirketler tarafından finanse edilen, yaşlılıkta yaşam standartını güvence altına alan ve özel sigortalardan farklı olarak, malî piyasaların gel-gitlerine bağımlı olmayan **yoksulluktan koruyan bir yasal emeklilik aylığı** için. Milyonlarca yaşlı insanı yoksulluk altına bir yaşama zorlayan bir toplum, insancıl değildir.
- Bütün insanların gelir durumuna göre [prim] ödedikleri ve gereksinim durumunda tüm tıbbî ve bakım hizmetlerini karşılayan **dayanışmacı bir yurttaş sağlık ve bakım sigortası** için. Tıbbî hizmetler, kişinin cüzdanına göre düzenlenemezler.
- Kendi kaderini tayin edici dayanışmacı bir yaşam, topluma aktif katılım ve demokratik angajman için temel oluşturan **iyi, ücretsiz ve herkesin kreşten itibaren ulaşabileceği bir eğitim** için. Biz, toplumu birlikte öğrenme ile birleştiren, mağduriyetleri güçlendiren

değil, denkleştiren ve herkese meslekî olanaklar ile yaşam perspektifleri yaratan bir eğitim sistemini istemekteyiz.

- Düşük ve orta gelirlilerin yükünü hafifleten, yüksek gelirlilere daha fazla yük veren ve büyük varlıkları, miras sahiplerini, sermaye gelirleri ile şirket kârlarını daha güçlü bir şekilde kamu yaşamının ve sosyo-ekolojik yeniden düzenlemenin finansmanına katan **adil bir vergi sistemi** için. Biz, gelirlerin ve varlıkların yukarıdan aşağıya doğru dağılımını sağlamak ve kamusal hizmetlerin finansmanını güvence altına almak ve iyileştirmek istiyoruz.
- Kitle imha silahlarının olmadığı bir dünya, Federal Ordu'nun bütün savaş katılımlarının hemen durdurulması, silah ihracatının yasaklanması, sivil gelişme desteği ve Üçüncü Dünya'nın ekonomik sömürüsünün bitirilmesi, **barış ve silahlanma için, emperyalizme ve savaşa karşı**. Savaş sorun çözmez, [savaş] her zaman sorunun parçasıdır.
- **Avrupa Birliği'nin** demokratik, sosyal ve barış birliği olarak **yenilenmesi**, Avrupa çapında sosyal ve çevre güvencesi ile şirket ve varlık vergilerinin yüksek ve sürekli iyileştirilen asgarî standartları, demokratik kontrol altına alınan bir Avrupa Merkez Bankası ve Avrupa iktisat hükümeti için. [İktisadî] mevziîler yarışına, rekabete ve dumping yarışına yönelen bir AB, Avrupa düşüncesini karalamaktadır.
- **Demokrasi ve hukuk devleti anlayışının tesis edilmesi** için, büyük şirketlerin şantaj gücüne karşı, Fransa'da olduğu gibi şirketlerin partilere bağış yapmalarının yasaklanması, politik ve şirket vekilliklerinin birbiri ile uzlaşmaz olduğunun kabulü, halk oylamaları biçiminde daha fazla doğrudan demokrasi, hak aramanın kişinin cüzdanına bağlı olmaması, çalışanların mücadele biçim olarak politik ve genel grevler, yurttaş haklarının genişletilmesi ve toplumun her alanının demokratikleştirilmesi için. Kapitalizm demokrasiyi iktisadî güç üzerinden yok etmektedir. Bu nedenle diyoruz ki: sömürü ve baskının olmadığı bir demokratik sosyalizm toplumunda demokrasi ve özgürlük.

I NEREDEN GELİYORUZ, KİMİZ

DIE LINKE kendisini, sosyalist, sosyaldemokrat ve komünist işçi hareketinin ve diğer kurtuluşçu hareketlerin soldemokratik pozisyonlarına ve geleneklerine bağlamaktadır. Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nin ve Almanya Federal Cumhuriyeti'nin politik deneyimlerini bir araya bağlamaktayız.

18. ve 19. Yüzyıl'ın burjuva devrimleri, dinî dogmalara ve asilzadelerin imtiyazlarına karşı özgürlük, eşitlik ve kardeşliği hedefliyorlardı. İşçi hareketi ve kadın hareketi için hümanizm ve aydınlanma, insan hakları ve demokrasi belirleyiciydiler. Hukukun ve özgürlüğün bütün insanlar için gerçekleştirilmesini talep ediyordular. Ancak, sadece sermayenin egemenliğinden kurtuluş, bütün insanlar için özgürlük ve eşitliğin sosyalist perspektifini gerçekleştirecektir. Bunu özellikle sosyalist teorisyenler Marx ve Engels göstermişlerdir.

19.Yüzyıl'da işçiler sendikalarda örgütleniyorlardı. Çıkarlarını korumak için, sermayenin sömürüsüne karşı direniş gösterdiler. Daha iyi çalışma ve yaşam koşulları, daha yüksek gelirler ve kararlara katılım hakkı için mücadele ettiler. Gündelik yaşamı ve boş zamanlarını dayanışmacı bir biçimde biçimlendirmek için kooperatifler ve dernekler kurdular. İşçi hareketi, işçi muhitlerinin artan politizasyonu ile birlikte politik çıkar temsilciliklerini de geliştirdi. Bunlar devlet gücü tarafından şekerli ekmek ve kamçı, sosyal reformlar ve Sosyalistler Yasası ile püskürtülmeye çalışıldı. Buna rağmen Almanya'da sosyaldemokrasi 20. Yüzyıl'ın başlarında, gelenekleri bizler için görev olan kudretli bir politik ve kültürel güç haline geldi.

1914'de savaş Alman sosyaldemokrasisini böldü. SPD yönetimi ulusalcı sınırlama politikasını savundu ve sonucunda savaşa onay verdi. Avrupalı işçilerin barış için birlikteliğinden

vazgeçildi. Alman sosyaldemokrasisinin bu feci gelişimine karşı, çok kişinin yanısıra Karl Liebknecht ve Rosa Luxemburg yaşamları pahasına direnç gösterdiler. 1918/19 Alman Devrimi sosyaldemokrat yönetimin yardımıyla yenilgiye uğratıldı. Almanya'daki devrime ve daha sonra Sovyetler Birliği'ne karşı çelişkili tavırlar işçi hareketinin bölünmüşlüğünü derinleştirdi. USPD [*Almanya Bağımsız Sosyaldemokrat Partisi*], KPD [*Almanya Komünist Partisi*] ve solsosyalist hareketler bugün, aynı sosyaldemokrasinin tarihi gibi, DIE LINKE'nin tarihsel mirasıdırlar.

Almanya, kaybedilen Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra, binlerce insanın yaşamına mal olan ve ardında büyük acılar bırakan kanlı bir iç savaşa girdi. Sonuçları dramatikti. Çünkü işçi hareketinin bölünmüşlüğü Nasyonalsosyalistlerin büyümesini kolaylaştırdı ve [Nasyonalsosyalistlerin] iktidarı ele geçirmelerine karşı ortak direnişi engelledi. Hitler'in 1933 yılında yürürlüğe soktuğu Yetkilendirme Yasası Weimar Demokrasisi'ni bitirdi. Komünistlerin, sosyaldemokratların, sendikacıların ve diğerlerinin başlayan nasyonalsosyalist barbarlığa karşı gösterdikleri direnç başarısız oldu. Bir çoğu Naziler tarafından katledildi, başkaları hapishaneler veya toplama kamplarına tıkıldı veya kaçtılar.

Alman nasyonalsosyalistlerin barbarlığı ve canîyane savaşı bütün Avrupa'yı yıkıma uğrattı. Savaş sonrasında, savaşı kazanan güçler olan ABD ve Sovyetler Birliği'nin etkisi altında Batı Avrupa'da kapitalist iktisat düzeni olan burjuva demokrasileri ve Orta ve Doğu Avrupa'da sosyalist [talepli devletler] kuruldu.

Sosyalist yeniden düzenleme girişimleri Batı Avrupa'nın diğer ülkelerinde olduğu gibi, Batı Almanya'da da başarısız kaldılar. Komünist Partisi 1949'da kurulan Almanya Federal Cumhuriyeti'nde zayıftı ve giderek artan baskı altındaydı. KPD, 1956'da yasaklandı. SPD, »Adenauer-Dönemi«nde muhalefette kaldı. 1959'dan itibaren iktisat ve toplumda kapitalizmi aşmayı hedefleyen yeniden düzenleme tasavvurlarından adım adım feragat etti.

Alt toplumsal katmanların da pay aldıkları artan toplumsal refah ve parlamenter demokrasi Federal Cumhuriyet'te yaşayan insanların deneyimleri arasına girdi. Ancak aynı zamanda otoriter ve baskıcı devlet yapıları var olmaya devam etti. 1960'lı yıllardan itibaren toplum eleştirisi yapan parlamento dışı muhalefet oluşmaya başladı. Bu [muhalefet] daha fazla demokrasi isteyen, otoriter tandanslara karşı çıkan, farklı yaşam tasarılarını, bireyin kendi kendini gerçekleştirmesini isteyen ve medya ve sermaye gücüne karşı olan bir hareketti.

Sendikalar sert süren mücadeleler sonucunda ücret artışları, çalışma sürelerinin kısaltılmasını ve iyileştirilmiş sosyal devlet hizmetlerini elde edebildiler. İktisat ve toplumda daha fazla demokrasi olanaklı olabilirdi. Ancak bu mücadelelerin deneyimleri, kapitalist toplumda demokrasinin fabrika kapıları ve dükkân girişlerinde bittiğini de göstermekteydi. İnsan onurunun korunması, kabul edilebilir çalışma koşullarının ve özel mahremiyet hakkının işletmelerde de gerçekleştirilebilmesi için sürekli mücadele gerekmektedir.

Kamusal ve özel alandaki patriarkal, kadınları ezen ve mağdur bırakan yapılanmalara karşı mücadele eden yeni bir kadın hareketi oluştu. Cinsiyet eşitliğinin sağlandığı bir toplum hedefiyle cinsiyetler arası ilişkilerin değiştirilmesi yolunda kadın ve erkeklerin eşitlenmesi esaslı bir adım olarak ortaya çıktı.

Çevre hareketi oluştu ve doğal bir üretim ve yaşam biçimi için ve nükleer gücün kullanılmasına karşı mücadele etti. Enternasyonalist gruplar Afrika, Latinamerika ve Asya'daki kurtuluş hareketlerini desteklediler ve dayanışmacı bir gelişme işbirliği için mücadele ettiler.

Barış hareketi silahsızlanmayı ve özellikle kitle imha silahlarının yok edilemesini talep etti. [Barış hareketi] 1970'li ve 1980'li yıllarda başlatılan ve savaş sonrası oluşan blok ihtilafını yumuşatarak, zayıflatan yumuşama politikasını destekledi ve belirledi. SPD başkanı ve Federal Şansölye Willy Brandt, barış ve yumuşama politikasını, hümanizmin ve savaşın

birbirlerinin karşıt olumu ve daha fazla demokrasinin toplum değişiminin yolu olduğuna dair sosyaldemokrat kuruluş anlayışına bağladı. Aynı daha sonra Sovyetler Birliği Komünist Partisi genelsekreteri Michail Gorbaçov gibi Nobel Barış Ödülü'nü aldı. [Gorbaçov] geniş silahsızlama teklifleri ve 1988'de Sovyet birliklerini Afganistan'dan geri çekmesi ile yeni bir düşünceyi talep ediyordu.

Almanya'nın doğusundaki sosyalizm deneyi, insanların yaşam tarihini çelişkili bir biçimde etkiliyordu. Bir çok Doğu Alman 1945'den sonra daha iyi bir toplum düzeni ve barışı seven, antifaşist bir Almanya için uğraş verdiler. 1946 Nisan'ında Almanya Sosyalist Birlik Partisi [*SED*] kuruldu. SPD ve KPD'nin birleşmesi, faşizme karşı ortak direniş ile gerekçelendirildi. [Birleşmeye] karşı çıkan birçok sosyaldemokrat koğuşturmaya uğratıldı. Ancak komünistlerin ve SPD yöneticilerinin çoğunluğu birleşmeyi desteklediler. [Birleşme] Alman işçi hareketinin onyıllarca süren bölünmüşlüğünün bir öğretisi olacaktı.

Almanya'nın doğusundaki insanların deneyimleri arasında işsizliğin ortadan kaldırılması ve kadınların iktisadî bağımsızlığı, yaygın bir şekilde yoksulluğun aşılması, geniş bir sosyal güvenlik sistemi, eğitim ve sağlık alanı ile kültürde yüksek derecede sosyal fırsat eşitliği yer almaktadır. Diğer tarafta ise devletin keyfîliği ve kısıtlı özgürlükler durmaktaydı. Önemli reform denemeleri kısa süre içerisinde tekrar otoriter bir biçimde durduruluyordu. Demokrasi yarı yolda kaldı ve ekolojik bir yönelimin şansı olmadı. Ekonomik kararların merkezîleştirilmesi, planlama ve halk iktisatının bürokratize biçimi ile işletmelerin bağımsızlığının kısıtlanması uzun vadede yenilenme ve hizmet yetisinde geri kalmaya neden oldu. Böylece DAC'nin ekonomi modelinin çekiciliği düştü. Halkın büyük çoğunluğu tarafından demokratik şekilde biçimlendirilmeyen, aksine sadece devlet ve parti yönetimi tarafında otoriterce yönlendirilen bir sosyalizm deneyinin eninde sonunda başarısız olacağı açıkça ortaya çıktı. Demokrasi olmadan sosyalizm olmaz. Bu nedenle stalinizmden kesin kopuş – DIE LINKE'nin öncül partilerinden olan – PDS'in [*Demokratik Sosyalizm Partisi*] kuruluş mutabakatı arasındadır.

Aralarında SED içerisindeki reformcularının da bulunduğu DAC yurttaş hareketinin bazı kesimleri, 1989 Sonbaharı'nda barışçıl, demokratik, sosyal ve ekolojik atılım ve daha iyi bir sosyalizm için uğraş verdiler. Ancak bu proje 1990'da başarısızlığa uğradı. Aynı şekilde birleşen Almanya'nın demokratik bir yeniden kuruluşu gerçekleştirilemedi. Doğu'daki demokratik yola koyuluş, basit bir katılım haline geldi ve bir çok insan için sosyal düşüşe neden oldu. Bir tarafta demokratik haklar, bireysel özgürlük, hukuk devleti güvencesi ve uluslararası açılma konularında kazanımlar vardı. Diğer tarafta ise bir çok Doğu Alman bölgesinin ekonomik ve sosyal çöküşü ve Doğu Alman devlet mülkiyetinin Yeddiemin Kurumu'nun yardımı ile uluslararası konsernler tarafından yağmalanması.

Birleşen Almanya'da Doğu Almanların kazanımların ve deneyimleri kullanılmadı. Zor ve özeleştirel bir süreç sonrasında SED içerisinden Demokratik Sosyalizm Partisi çıktı. Bağımsız bir güç olarak kendisini gösterdi ve Doğu Almanya'daki insanların çıkarlarını temsil etme istemiyle güçlendi. Ama, Batı Almanya'daki insanları kazanma denemeleri çok az başarılı oldu.

Sol, Almanya'da uzun zaman savunmadaydı. Zayıf ve marjinaldi. Ve sosyaldemokrasi içerisinde politik değişimler hedeflediğinde, hareket olanakları çok dardı. Solun bazı kesimleri Yeşillere veya daha küçük sosyalist ve komünist örgütlere yöneldiler. Sendikalar ve sosyal hareketler içerisinde aktif olan solcuların herhangi bir partiyle bağları yoktu.

Bir çok insanın yüksek beklentilerle selamladığı »Kırmızı-Yeşil« proje, 1999'dan itibaren, sosyal ve ekolojik hedefleri sermayenin çıkarlarının boyunduruğuna sokması ve Alman askerlerinin uluslararası savaşlara katılmalarının yolunu açması nedeniyle hayal kırıklığı yarattı. SPD ve Birlik 90 / Yeşiller sosyal adalet ve ekolojik sürdürülebilirliliğin esaslarından ve halk çoğunluğunun barışçıl bir dünyaya yönelik olan çıkarlarından süratle uzaklaştılar.

»Yeni sosyaldemokrasi« sosyal devletin yıkılmasını ve aşağıdan yukarıya dağılımı temsil ediyordu. »Hartz IV« - Yasası ve 2010 Ajandası sosyal ve sol eğilimli bir çok insanın SPD ve Yeşillerden kopmasına ve yeni bir politik gücün, Seçim Alternatifi Emek ve Toplumsal Adalet [Partisinin] (WASG) kurulmasına yol açtı.

2007'de Linkspartei.PDS ve WASG yeni Parti DIE LINKE'de birleştiler. Başka bir politika ve daha iyi bir dünya isteyen, özgürlük ve eşitlik için, kurtuluş ve sosyal adalet, uluslararası dayanışma, barış ve ekoloji için mücadele eden bütün insanları davet ediyoruz. Egemen politikanın ve kapitalist sistemin, krizlerinin ve adaletsizliklerinin alternatifi var: doğa ile uyumlu olan, özgürlük ve eşitlik üzerine kurulu, sömürünün ve baskının olmadığı bir toplum. [Bu toplum] için birlikte mücadele etmek istiyoruz.

II KAPİTALİZMİN KRİZLERİ – MEDENİYETİN KRİZLERİ

Sermaye, kâr yapabildiği her yerde üretkenliği, icad etme yeteneğini ve innovasyonu artırmaktadır. Aynı zamanda işyerleri yok edilmekte, refah tahrip edilmekte ve doğa yağmalanmaktadır. Kârların artırılabilmesi ve güvence altına alınabilmesi için kanlı savaşlar da göz alınmaktadır.

Kapitalizm varolduğu iki yüzyılda ölçülemeyecek zenginliği ortaya çıkarmış ve bir çok ülkede halkın büyük kesimlerinin refahını artırmıştır. Aynı zamanda da milyarlarca insan bu zenginliklerin dışında bırakılmaktadır. Sosyal eşitsizlik daha da büyümekte, yoksuluk ve zenginlik arasındaki uçurum derinleşmektedir. Kapitalist piyasa ekonomisinin krizleri kitlesel işsizliğe ve gelir düşüşlerine neden olmaktadır. Gerçi kapitalizm yoksulluğu ebediyen aşmak için gerekli olan teknolojik önkoşulları yaratmıştır, ama her beş saniyede bir çocuğun açlıktan öldüğü ve bir milyardan fazla insanın yeterli gıdaya ve temiz içme suyuna ulaşamadığı bir dünya düzenini kökleştirmektedir.

Batı Avrupa'nın savaş sonrası düzeninde de bu çelişkiler bulunmaktadır. Bir »sosyal piyasa ekonomisi« düşüncesi, kriz, faşizm ve savaşın yarattığı şoka verilen bir yanıt ve bu nedenle dizginsizleştirilmiş barbarca kapitalizm deneyimlerinin bir sonucuydu. [Bu düşünce] güçlü sendikaların, antikapitalist hareketlerin ve sosyaldemokrat, sosyalist ve komünist partilerin mücadelelerine verilen bir yanıttı. Sosyalist cephenin varlığı da, sosyal devlet ödünü ile reaksiyon gösterilen bir meydan okumaydı. Sosyal güvenlik sistemleri geliştirildi, demokratik haklar yaygınlaştırıldı, refah arttı.

Sosyal piyasa ekonomisi, ücretli emek ve sermaye arasında, sermayenin egemenliğini sorgulamayan bir uzlaşı anlamını taşıyordu. Bu model, hızlı üretkenlik artışlarının ve yüksek büyüme oranlarının büyük şirketlerin kârlarını stabilize ettiği ve güçlü sendikal ve demokratik karşıt güçleri var olduğu süreci işledi.

1970li yılların iktisadî krizi, yüksek büyümenin »altın yıllarının« sonunu gösterdi. Zaman içerisinde savaş sonrası dönemin iktisadî kalkınmasının bir istisna olduğu görüldü. Kapitalizm, periyodik olarak ortaya çıkan kriz ve durgunlaşma dönemlerini içeren normal hâline dönüyordu. Çalışma yaşamından dışlananların sayısı artıyor ve yapısal kitlesel işsizlik olarak güçleniyordu. Bir çok insanın kazandığı artan bireysellik, giderek karşılıklı rekabet içerisindeki bireyselliğe dönüştü. Artan işsiz sayıları ve sendikalar ile politik karşı güçlerin zayıflamasıyla sermaye sahiplerinin istekleri daha da saldırgan oldu. [Bu saldırganlıkları] konsernlerin, uluslararası piyasada çoğalan aktiviteleriyle hızla yükselen güçleriyle temellendirildi. [Sermaye sahipleri] politikayı »dümen suyuna« çekti ve [politika] da buna izin verdi.

Neoliberal dönemeç – Yeniden dağılım ve spekülasyon

1970li yıllardan beri süren neoliberal dönemeç özellikle büyük konsernlerin kâr oranlarını adım adım daha yukarıya çıkartmaya yarıyordu. Bu hedefin merkezî araçları, istihdam

piyasasının deregülizasyonu ve ücret seviyesini düşürmek için sendikaların politik açıdan zayıflatılmasıydı. Şirketlerin yükünü hafifletmek ve esnekliklerini artırmak için sosyal haklar ve hizmetler kısıtlandı ve kârlar ile sermaye üzerindeki vergiler azaltıldı. Kamusal şirketler ve hizmetler ile sosyal güvenliğin yaygın özelleştirilmesi, sermayeye yeni ve kârlı yatırım alanları açtı. Egemen sınıf, teknolojik devinimlerle giderek artan toplumsal zenginliği kendi özel zenginliklerini ve güçlerini artırmak için ele geçirmeye çalışmaktadır.

Neoliberal yönelim, savaş sonrası para birimi sisteminin yıkılması ve 1970li yılların başından itibaren regüle edilen sabit döviz kurlarından vazgeçilmesi ile başlatıldı. Önce para birimi piyasaları ve bunun ardından küresel malî piyasalar giderek liberalleştirildiler. Gelişmekte olan ülkeler ekonomilerinin dışa açılmasına, sermaye trafiği kontrollerinin kaldırılmasına, sosyal giderlerinin azaltılmasına ve kamusal malların özelleştirilmesine zorlandılar. Neoliberal zafer alayı, Doğu Avrupa'da ve Sovyetler Birliği'nin ardılı olan ülkelerdeki kapitalist piyasa ekonomisine geçişle zirveye ulaştı.

Sonuçta ulusal devletler dünya piyasalarındaki, döviz kurları ve faizler gibi önemli fiyatların belirlenmesini ellerinden çıkardılar ve bankalar ile döviz ticareti yapanların spekülasyonuna bıraktılar. Bugün küresel sermaye sirkülasyonu dünya çapındaki geliri kat be kat aşmıştır. Sermaye akışlarının ani yön değişiklikleri, ülke ekonomilerini uçuruma sürükleyebilir. Ancak, malî piyasaların deregülizasyonu ile sadece istikrarsızlık yuvası oluşturulmakla kalınmamış, aynı zamanda deregüle edilen malî piyasalar, küresel kapitalizmdeki iktisadî aktivitelerin artan bölümlerinin yoğunlaştığı spekülatif kârlar için geniş bir alan açılmıştır.

Kuruluşu bir zamanlar Avrupa'daki barışı güvence altına alan Avrupa Birliği de giderek neoliberal yeniden biçimlendirmenin motoru haline gelmiştir. Kentler, bölgeler ve ülkeler, ortak iç pazarda olanaklı olduğunca düşük vergi oranları, gevşek çevre koruma kuralları, düşük ücretler ve düşük sosyal giderlerle birbirleri ile rekabet içerisindedirler. Mevkii rekabeti, kamusal bütçelerin gelirleri üzerinde yıkıcı etkileri olan bir dumping yarışına yol açmaktadır. Devlet kotasının düşürülmesi, geniş özelleştirmeler ve Avrupaî sosyal modelinin yıkılması bunun sonucudur. Bu gelişme, Avrupa Sözleşmeleri, Komisyon ve Avrupa Yüksek Mahkemesi tarafında üretilen liberalleştirme ve deregülizasyon baskısı ile hızlandırıldı.

Finans köpüğü ve sosyal bölünme

Neoliberal kapitalizm, durgunlaşan reel ekonomi üzerinde, para varlıkları ve borçlardan oluşan müthiş bir finans köpüğünün şişmesine yol açmaktadır. Artan kârlar ve gelirlerin sermaye sahipleri ile yüksek kazanç sahipleri lehine olan dağılımı, dünya çapında yatırım arayan büyük bir sermaye fazlasını yaratmaktadır. Bu, emeklilik tedbirleri ve diğer sosyal güvenlik sistemlerinde dünya çapındaki özelleştirme tandansı ile ayrıca güçlendirilmektedir.

Aynı zamanda ücretlerin, üretkenliğin gelişmesinden kopartılması ve azalan sosyal gelirler, sanayisel kapasite fazlası sorununu sertleştirmekte ve reel yatırımları cesaretsizleştirmektedir. Yağma ekonomisi, çoğunlukları, zenginleri daha zengin yapmak için yoksullaştırmaktadır. Bir sınıf toplumunda yaşadığımız, gelirlerin ve varlıkların giderek artan eşitsiz dağılımından okunabilmektedir.

Otuz yıl süren iktisadî büyümeden, sadece Almanya'da değil, dünya çapında bir çok insan pay alamamıştır. Gerçi gelişmekte olan ülkelerde, bilhassa kadınlar olmak üzere milyonlarca insan için ücretli emek ve böylelikle emansipasyon olanakları açılmaktadır, ancak [bu olanaklar], aynı zamanda yeni kapitalist zorunlulukların boyunduruğu altına sokulmuş, toplumsal birliktelik ve doğal yaşam alanları yıkılmıştır. Sanayileşmiş ülkelerdeki az gelirlilerin ve işsizlerin yaşam koşulları esaslı bir biçimde kötüleşmiştir. Bir çok insan gündelik yaşamlarını ve çocuklarını nasıl finanse edebileceklerini bilmemektedirler. Giderek daha çok genç insan daha kötü eğitilmekte ve yaşamlarına fırsatsız ve perspektifsiz olarak başlamaktadırlar. Artık enformel ve güvencesiz, düşük ücretli ve sosyal güvencesi olamayan işler normalite hâline

gelmiştir. Çalışma yaşamında daha fazla özsorumluluk bu baskı altında birçok insanı boyunduruk ve egemenlik ilişkileri altına girme ve kendiliğinden uyum sağlama ile bağlantılı hâle getirmiştir.

Neoliberal politika, vaadlerinin hiç birisini yerine getirmemiştir. [Neoliberal politika] daha fazla hizmet adaleti yerine, çalışanların aleyhine ve emeksiz faiz ve kâr payı gelirleri lehine dehşet bir yeniden dağılım anlamını taşımaktadır. Sosyal devlet yerine daha fazla özsorumluluk, daha fazla dışlanmaya ve yoksulluğa yol açmıştır. Sonucu, rekabet değil, iktisadî gücün benzersiz yoğunlaşmasıdır.

Kitlesel gelirlere yönelik saldırılara rağmen talebi artırmak için ABD'de ve başka ülkelerde aşırı bir tüketici borçlanması için çerçeve koşulları yaratılmıştır. Düşen ücretleri artan borçlarla denkleştirmeye yönelik Amerikan modeli, aynı zamanda, başta Almanya Federal Cumhuriyeti olmak üzere, diğer ülkelerin müthiş ihracat fazlasının önkoşuluydu. ABD'nin, silahlanma ve savaşların finansmanı için artan borçlanması da finans köpüğünün büyümesine katkıda bulunmuştur.

Büyük iktisadî şirketlerde, kısa vadeli kârları artırmak için borçlanma üzerinden gerçekleştirilen şirket satın almaları ve hisse senetlerinin geri satın alınımı, yeni makinalara ve teknolojiler ile innovatif araştırma ve geliştirmeye yönelik reel yatırımların yerini almıştır. Büyük yatırımcılar ile finans yatırımcıları, hisse senetlerine kısa vadeli yatırım yaptıkları şirketleri, aşırı rasyonalleştirme dalgalarına, daha az kârlı şirket bölümlerinin satılmasına, ücretlerin, çalıştırma ve sosyal standartların düşürülmesine zorlamaktadırlar. Dikkate değer kârlar yapan ve ücret giderleri düşük olan yüksek derecede üretken şirketler bile binlerce işçisini işten çıkartmaya, hatta işletmeleri kapatmaya zorlanmaktadırlar.

21.Yüzyıl'ın başında dünya iktisat krizi

2008 yılında başlayan derin dünya iktisat krizi, salt kâr için üreten ve gereksinimler için sadece ödeme gücü olan talep olduğunda var olan bir iktisat düzeninin krizidir. Konjonktür krizi, yapısal kriz ve uluslararası malî piyasaların krizi, 1929'dan bu yana en ağır kapitalist dünya iktisat krizi hâline dönüştüler. Bu kriz ile, kapitalizmin son otuz yıldaki gelişimini belirleyen ve taşıyan bir küresel model sınırlarına ulaşmıştır.

Bu Almanya Federal Cumhuriyeti için de geçerlidir. Bu ülkedeki iktisadî gelişme aşırı bir biçimde ihracat artırımına yöneltilmiş ve ona bağımlı kılınmıştır. Alman şirketlerinin müthiş sermaye ihracı, ihracat fazlası ile uyumludur. Burada söz konusu olan üretken doğrudan yatırımlar değil, büyük ölçüde krediler ve aralarında bugün çoğunlukla değersiz hâle gelmiş olan »zehirli çöp« kâğıtlarının da bulunduğu hisse senetleri alımıdır. Alman şirketleri ve zengin para varlığı sahipleri bu şekilde önemli ölçüde ABD borçlarının finansmanına ve böylece dünya malî krizinin gelişimine katkıda bulunmuşlardır.

Ücretler üzerinde politik olarak teşvik edilen baskı, ihracatın artmasını kolaylaştırdı. Kamusal sosyal giderlerin kısıtlanması aynı istikamette etkide bulunmuş, dağılımı ücretlere bağımlı olanların aleyhine kötüleştirmiş ve ülke için talebi sürekli bir şekilde zayıflatmıştır. Almanya şu anda, Avrupa Birliği üyesi ülkeler arasında kamu çalışanları alanında en düşük orana sahiptir. [Bu gelişmenin] sonucu zayıf ve bölünmüş bir iktisadî gelişme oldu. Bu sadece ihracat sektörüne yaramakta ve konsernler ile finanskapitalin çıkarınadır. Çalışanların ve yurtiçi talep için üretenlerin, yani küçük ve orta ölçekli işletmelerin çoğunluğunun aleyhinedir. Zayıf iktisadî gelişme ve şirketler ile zenginler için yapılan vergi indirimleri nedeniyle azalan vergi gelirleri, kamu bütçelerinin malî krizi sertleştirmiştir. [Bu kriz ise] tersinden, kamu mülkiyetinde kalan emtialar ve işletmelerin özelleştirilmesi, giderlerin kısıtlanması ve personel sayısının azaltılması için gerekçe olarak kullanılmaktadır.

Almanya, ekonominin ihracat ağırlı nedeniyle yaralanabilir konumdadır. Diğer ülkelerden gelen talep, Alman ihracat fazlasının zorunlu bir sonucu olarak ortaya çıkan ticaret bilanço

açıkları sınırsız olarak finanse edilemeyeceğinden, azalırsa, bu Federal Cumhuriyet'in sanayisel kapasitelerinin dramatik bir fazlalığına yol açar. Devletin tersine bir yönlendirmesi olmazsa, geniş bölgelerin sanayileşsizleştirilmesi ve işsizliğin artması tehlikesi söz konusudur. Bu gelişmeler şunu göstermektedir: Kapitalizm sadece sosyal açıdan adaletsiz değildir. Aynı zamanda ekonominin üretken temelinin altını da oymaktadır. [Kapitalizm] iktisatta sistematik bir yanlış yönlendirmeye, devasa kapasite fazlalıklarının oluşmasına ve diğer yandan da önemli derecede yetersiz hizmetlere ve müthiş ekolojik zararlara yol açmaktadır. Tehlikeli küresel dengesizlikler ve üretim ile üretkenliğin, işyerleri ile refahın, innovasyon ile yaratıcılığın yok olması [kapitalizmin] sonucudur. [Kapitalizm] orta katmanları iflas ettirmekte ve en zenginler arasında, malî piyasaları şişiren ve ürün piyasalarındaki talebi boğan aşırı gelir ve varlık yoğunlaşmasına yol açmaktadır.

Neoliberal politika deregülizasyon, liberalleştirme ve özelleştirmeler ile, politik olarak bir karşıt yönlendirme olmadığı takdirde felakete dönüşecek olan şu anki krizin köklerini yerleştirmiştir. Neoliberalizmin ideolojik ve politik iflası açıkça ortadadır. İlk adım olarak, ekonomik ve toplumsal gelişmede esaslı bir yön değişikliği, bir sosyoekolojik yeniden yapılanma zorunludur. İktisadî kriz ve kitlesel işsizliğin, sosyal kriz ile enerji ve iklim krizinin sürdürülebilir bir şekilde aşılması, maksimal kâr hedefinin egemenliği altında olmayan başka bir iktisat düzenini gerekli kılmaktadır.

Neoliberal kapitalizm bugün krizdedir ve aynı zamanda medeniyetin krizini de körüklemektedir. İktisat ve toplumun sermayenin değerlendirilmesinin boyunduruğu altına sokulması, insan medeniyetinin varoluşunu tehlikeye sokmaktadır. Malî piyasalar kapitalizmi, dört katlı bir krizin unsurlarını üst üste yığmıştır. Bunlar, iktidar ve mülkiyet, doğa ve toplum ilişkisi, üretim ve yaşam biçimine yönelik sorular ve güvenlik ve gelişme sorularıdır.

Sosyal birlikteliğin krizi

Anlam krizi ile sıkı sıkıya bağlantılı olan bir *sosyal birliktelik krizi* ortaya çıkmıştır. Giderek daha çok insan aşırı güvensizlik ve artan yoksulluğa itilmektedirler. Sosyal düşüş korkusu, aralarında giderek daha büyük oranda yüksek kalifiyeli işgücü de olmak üzere, halkın büyük kesimlerinin yaşamını belirlemektedir. Bir tarafta çalışma süreci içerisinde bir çok insan yaratıcı meydan okumalarla karşı karşıya iken, diğer tarafta başkaları en anlamsız işleri her fiyata yapmaya zorlanmaktadırlar. Eğitim sistemi, toplumun sosyal ve kültürel bölünmüşlüğüne katkıda bulunmaktadır. Bir çok ülkede ırkçılık ve faşizm, antisemitizm ve islam düşmanlığı artmaktadır. Göçmenler insan haklarına aykırı yurtdışı edilmelerle tehdit edilmektedirler. İç politikada baskıcı unsurlar geliştirilmektedir.

Demokrasinin içinin oyulması

Malî piyasalar kapitalizmi demokratik toplumu krize sokmaktadır. Konsernler ile finans kârunlarının gücü arttığı ve özelleştirmeler ve ekonominin liberalleştirilmesi politik ve kamusal biçimlendirme olanaklarını azalttığı ölçüde, demokratik etkide bulunma ve katılım olanakları azalmaktadır. Küreselleşmenin kârları özelleştirilmekte, [ama] zararları toplumsallaştırılmaktadır. Aynı anda baskıcı kontrol devleti büyütülmektedir. Yurttaşların hakları zayıflatılmakta ve [bu hakların] kullanılması [*gerçekleştirilmesi*] giderek daha çok kişinin gelirine bağlanmaktadır. [Geliri] az olan ve demokratik katılımdan dışlanan, çoğunlukla politik kayıtsızlık [*politikaya kayıtsızlık*] reaksiyonunu göstermektedir. Böylelikle, ekonomik güçle demokratik sistemin içinin oyulması ve buna karşı gösterilen aciz reaksiyondan oluşan tehlikeli bir kısır döngü oluşmaktadır.

Demokrasi ve toplumsal regülasyon krizi oluşmaktadır. Küresel egemen elitler, dünya nüfusunun çoğunluğunun çıkarına olmayan kararlar almaktadırlar. [Bu elitler] küresel gelişmenin yönünü sosyal ve ekolojik bir biçimde değiştirmeye gönüllü olmadıklarını kanıtlamışlardır. Devletler ve dünya toplumu varlık sahipleri ile spekülatörlerin esiri hâline

gelmişlerdir. Mevkii rekabeti ve azalan kaynaklar üzerine süren mücadele, kıtaları ve çalışabilir nüfusun büyük bir bölümünü dizginsiz bir düşük teklif yarışmasına, sosyal kısıtlamalara ve yağmaya zorlamaktadır. Mücadele ile elde edilen demokrasi, kazanılan bireysel özgürlükler ve sosyal devlet gelişmeleri, küresel oligarşinin egemenliği altında gömülmektedirler.

Ekolojik sorunun merkezîliği

Küresel kapitalizm sadece sosyal ve ekonomik açıdan değil, ekolojik açıdan da başarısız olmuştur. [Küresel kapitalizm] kararları giderek daha kısa zaman ufkuna doğru yönlendirmektedir. Döviz kurları sallantıları, hisse senetleri ve değerli kâğıtların kur değişiklikleri, faiz farkları ile gayrîmenkullerin ve kaynakların fiyatlarındaki değişiklikler üzerine spekülasyon yapılmaktadır. Uzun vade perspektifindeki kararlar ve doğanın uzun devirlerinin dikkate alınması, kısa vadeli kâr yapma anlayışı ile derin çelişki içerisindedir. Geride bıraktığımız 250 yılın büyümesi öncelikle, başta kömür ve 20.Yüzyıl'ın başından itibaren petrol ve doğalgaz olmak üzere, fosil enerji taşıyıcılarının kullanımı üzerine kuruludur. Ancak petrol, kömür ve doğalgaz rezervleri sınırlıdır. [Bunların kullanımında] yakın zamanda sona gelinecektir. Ardından ise, fosil enerji taşıyıcıları arzı giderek düşerken, sanayi ve eşik ülkelerinde söz konusu olan müthiş gereksinim nedeniyle talep giderek artacaktır. Bu ise, kapitalist koşullar altında fosil enerji taşıyıcılarının fiyatını ve böylelikle enerji konsernlerinin kârlarını yükseltecek ve onların toplumsal ve politik gücünü artıracaktır.

Doğal ve sosyal yaşam koşullarının krizi, yeniden üretimin krizi oluşmuştur. Birçok ülkede halkın beslenmesi dahi güvence altında değildir. Günümüz toplumları, hazırı yemektedirler. Bir tarafta iklim felaketi tehlikesi, bir çok doğal kaynağın hızla tükenmesi ve biyolojik çeşitliliğin yok edilmesi, diğer tarafta da toplumların, neoliberal küreselleşmenin galipleri ve mağlupları olarak bölünmeleri, aşırı lüks tüketim ve artan açlık, bir madalyonun iki tarafını oluşturmaktadırlar. İnsanlar, iklim ısınması ve sosyal soğukluk tarafından tehdit edilmekteler. Sosyal ve ekolojik sorun ancak birlikte çözülebilir.

İklim değişimi, 21.Yüzyıl'ın başındaki büyük meydan okumadır. Kurak bölgeler yayılmakta, buzullar erimekte, nehir seviyeleri düşmektedir. Alışılmamış hava şartları çoğalmakta, insanlar göçe zorlanmaktadır. Dünyadaki sıcaklığın artmasını engellemek için, fosil enerji kullanımı radikal bir biçimde azaltılmalıdır. Karbondioksit depolanması gibi teknolojik çözümler hesaplanamayacak rizikolar taşımakta ve gerekli olan yeniden yapılanmayı gecikmektedirler. Avrupa'daki emisyon ticareti ile yapılan deneyimler de hayal kırıklığı yaratmışlardır. Başka değerli kâğıtlar gibi ticareti yapılan sertifikaların, spekülatif amaçlar için kullanılma tehlikesi vardır. Sera gazlarının sanayi ülkelerindeki yaratıcılarının, gelişmekte olan ülkelerden emisyon haklarını satın almaları, yoksulluğa karşı çevre kirliliğinin sinik bir ticaretidir. Şu giderek daha açık ortaya çıkmaktadır: ekolojik açıdan sürdürülebilen bir gelişme, kapitalist büyüme mantığı ile taban tabana zıttır. Ekolojik soru, aynı zamanda ekonomik, sosyal ve kültürel [bir sorudur] – sistem sorusudur.

Emperyalizm ve savaş

Kapitalist devletler, şirketlerinin dünya çapındaki bütün kaynaklara ulaşmalarını, sermayelerinin dünya çapında yatırım yapıp, değerlendirebilmelerini ve bütün piyasalara ürünlerini sokabilmelerini sağlamaktadırlar. Bunun için ekonomik ve askerî güçlerini ve uluslararası ticaret ve malî kurumlarındaki egemen rollerini kullanmaktadırlar. Günümüz emperyalizmi öncelikle ekonomik bağımlılığa ve borçlanmaya dayanmaktadır.

Emperyal savaşlar, jeopolitik güç, ekonomik, politik ve kültürel egemenlik kârlar ve piyasalar üzerine verilen mücadelelerden çıkmaktadır. Savaşlara ayrıca yoksulluk ve baskı, iklim değişimi, doğal kaynakların azalması ve adil olmayan yağması neden olmaktadır. Bunlar askerî, etnik ve dinî ihtilaflara, devletlerin çözülmesine, köktenciliğe ve terörizme yol

açmaktadırlar. Şiddet ve savaşlar, Birleşmiş Milletler Şartı'nı çiğneyerek politikanın aracı hâline getirilmektedirler. Bu çoğunlukla, teröre karşı veya »şer devletlerine« karşı mücadele kisvesi altında gerçekleştirilmektedir. Askerî saldırıların, insan haklarını koruma gerekçesiyle yapılması ise özellikle dehşet vericidir. 1990larda sistemler arası ihtilafın bitmesinden sonra, savaş Avrupa'ya geri gelmiştir. Almanya, Yugoslavya'ya karşı yürütülen savaşta itici güç olmuş, doğrudan veya dolaylı olarak ABD'nin Irak'taki yasadışı savaşını desteklemiş ve Afganistan Savaşı'na katılmıştır.

Tehlike büyüktür. Demokratiksizleştirilen alanda yeni bir emperyalizm oluşmaktadır. ABD'ndeki iktidar elitlerinin güçlü fraksiyonları, [ABD'nin] küresel egemenliğini hedeflemektedirler. AB de giderek saldırgan bir biçimde dünya çapındaki egemenlik, etki ve doğal kaynaklar mücadelesinde pozisyonunu güçlendirmeye çalışmaktadır. Önleyici saldırı savaşları dahil, savaşlar, önde gelen güçler olan ABD, NATO ve AB için politikanın kullanılabilir araçları olarak kabul edilmektedirler. Askerî üslerin küresel ağı yaygınlaştılmaktadır. İnsan haklarının korunması, savaşları meşru kılmak için kötüye kullanılmaktadır.

En büyük barışçıl politik başarısı, Avrupa Birliği içerisinde yarım yüzyıldan beri savaş çıkmamış olan AB, kendi topraklarının dışında giderek daha çok savaşa katılmaktadır: Yugoslavya'nın çözülmesine yol açan savaşı, AB üyesi devletlerin Afganistan ve Irak'a yönelik saldırganlığa katılmaları takip etti. Askerî araçların AB için artan önemi, kendisini Lizbon Temel Sözleşmesi'nde göstermektedir. [Bu sözleşme] sadece silahlanma yükümlülüğünü içermemekte, aynı zamanda AB askerî birliklerinin uluslararası ihtilaflara katılmalarını olanaklı kılmaktadır.

III 21.YÜZYIL'DA DEMOKRATİK SOSYALİZM

Kapitalizm, tarihin sonu değildir. Çünkü: içerisinde demokrasi ve barışın egemen olduğu, cinsiyetler arası eşitliğin sağlandığı ve doğanın korunduğu bir özgürler ve eşitler toplumu, ancak sermayenin iktisat, toplum ve doğa üzerindeki egemenliği geri püskürtüldüğü ve kırıldığı takdirde olanaklı olacaktır. Kapitalizm ancak daha farklı bir çalışmaya ve yaşama, başka tür bir toplumsal üretime ve doğa ile ilişkiye, iktisat ve toplumda gerçek demokrasiye ve barışın temeli olan geniş uluslararası dayanışma ve ortak gelişmeye yönelik bir yola çıkış başlatıldığında aşılabilecektir. 21.Yüzyıl'ın başında da söz konusu olan, aynı Rosa Luxemburg'un yüzyıl önce koyduğu Ya Sosyalizm, Ya Barbarlık sorusudur.

20.Yüzyıl'daki ilk büyük kapitalist olmayan düzen inşa etme deneyi, eksik demokrasi, aşırı merkeziyetçilik ve ekonomik yetersizlik nedeniyle başarısız olmuştur. Sosyalist düşüncenin sapkınlaştırılması ile cürümler işlenmiştir. Bu [gerçek] bizi, sosyalizm anlayışımızı yeniden tanımlamaya yükümlü kılmaktadır. Biz, günümüzün toplumsal ve küresel meydan okumalarına ve olanaklarına yanıt veren 21.Yüzyıl'ın demokratik sosyalizmini istiyoruz.

Rosa Luxemburg, özgürlüğün olmadığı eşitliğin baskıyla ve eşitliğin olmadığı özgürlüğün de sömürüyle sonuçlandığını savunuyordu. Biz, içerisinde her insanın özgürlük içinde kendi yaşamını kendi kararıyla biçimlendiren ve aynı zamanda da diğer [insanlarla] dayanışmacı bir biçimde etkide bulunacağı bir sosyalist toplumu hedefliyoruz. İktisatta kapitalist mülkiyetin hakimiyetinin aşılması ve sosyal bir hukuk devleti bunun en önemli temelleridir. İyi bir yaşam böyle biçimlendirilebilir, sosyal bir demokrasi [böyle] yaratılıp, genişletilebilir. Her insan zenginlikten pay alabilmelidir. Her insanın özgür bir yaşama sosyal ve eşit ulaşımı ile yaşamın her alanının demokratikleştirilmesi, birbiri ile bağlıdır. Sosyalizm ve demokrasi birbirlerinden koparılamazlar. Biz, doğal çevreyi korumak ve sonraki kuşaklara iyileştirilmiş bir dünya bırakmak için, başka bir ekonomik gelişme ve bilimsel-teknolojik ilerleme istiyoruz. Biz, hukuk devleti ile sosyal devletin birlik olmasını istiyor ve dünya çapında barışın, dayanışma ve adaletin belirlediği bir düzen için mücadele ediyoruz.

Dünya çapında bir toplumsal alternatif gereksinimi vardır. 21.Yüzyıl'ın başında Latinamerika'daki kapitalist barbarlık deneyimleri, güçlü karşıt hareketlerin oluşmasına neden oldu. Onlarla dayanışma içerisindeyiz. Onlar toplumsal ve politik güç dengelerini değiştirdiler. Birçok Latinamerika ülkesi, neoliberal gelişme mantığından kopma cesaretini göstermiştir.

Bugün her insan için, sosyal güvenlik ve onur içerisinde bir yaşam garanti etme olanağı mevcuttur. Yoksulluk ve sefalet dünyanın her tarafından aşılabilir. Biz, bütün insanların kendi yeteneklerine ve yatkınlıklarına göre toplumsal olarak örgütlenen çalışma sürecine katılmalarını istiyor ve iş ile toplumsal açıdan gerekli diğer çalışmaların yeni ve adil dağılımını hedefliyoruz.

Demokratik sosyalizm yönünü özgürlüğün, eşitliğin, dayanışmanın, barışın ve sosyo-ekolojik sürdürülebilirliliğin değerlerine göre belirler. Bunlar, demokratik sosyalist toplum yolundaki araçları da belirlerler. Demokratik sosyalizm, toplumun medenî gelişme potansiyellerinin açmasını teşvik eder ve egemen mülkiyet, kullanım ve iktidar ilişkilerinde esaslı değişimi hedefler. [Demokratik sosyalizm] protesto ve direnişi, sosyal iyileştirmeler için verilen uğraşları ve verili koşullar altındaki sol reform projeleri ile kapitalizmin sınırlarını çizmeyi, 21.Yüzyıl'ı belirleyecek olan büyük bir toplumsal yeniden biçimlenme sürecine doğru aşma ile birbirine bağlar.

DIE LINKE, 21.Yüzyıl'ın demokratik sosyalizmine [yönelik] toplumsal yeniden biçimlenme için dönüşümcü bir süreç içerisinde mücadele eder. Bu süreç bir çok küçük ve büyük reform adımları, kırılmalar ve devrimci derinliği olan devinimlerle işaretlenecektir.

Mülkiyet sorunu ve iktisat demokrasisi

Toplumsal değişimin en belirgin sorusu, mülkiyet sorunudur ve mülkiyet sorunu kalacaktır. Büyük şirketlerin kararları, genelin çıkarları yerine özel hissedarların (Shareholder) rant arzularına bağlı kaldığı sürece, politika şantaj altına alınabilir ve demokrasinin içi oyulur. Sosyal, barışçıl, çevre korumaya uygun, demokratik bir toplum, yoksulluktan, sömürüden, doğanın yok edilmesinden, silahlanmadan ve savaşlardan kazananların ekonomik gücünün geriye püskürtülmesini ve aşılmasını gerekli kılmaktadır.

DIE LINKE mülkiyet ilişkilerinin değiştirilmesi için mücadele eder. Biz, demokrasinin, iktisadî kararları da içerecek ve her türlü mülkiyet biçimini kurtuluşçu, sosyal ve ekolojik kriterlerin boyunduruğu altına alacak şekilde radikal bir biçimde yenilenmesini istiyoruz.

Kâra değil, insana hizmet eden bir iktisat, öncelikle şu işlevleri yerine getirmelidir: Birincisi, yurttaşların gereksinimlerini tatmin etmeli ve herkese refah ve sosyal güvenlik içerisinde bir yaşam garanti etmelidir. İkincisi, ekolojik açıdan sürdürülebilir etkide bulunmalı, üçüncüsü, yeni meydan okumalara innovatif bir biçimde yanıt vermeli ve dördüncüsü, toplumsal kaynakları tasarruflu kullanmalıdır. Bunun ötesinde öylesine örgütlenmelidir ki, iktisatta faal olan insanların yeteneklerini özgürce geliştirebilmeleri ve faal oldukları alanlarda kendilerini geliştirip, gelişme öğreniminden faydalanabilmeleri olanaklı olsun. DIE LINKE'nin hedeflediği böylesi bir dayanışmacı iktisat düzeninde farklı mülkiyet biçimlerine yer vardır: devlet ve yerel yönetim [mülkiyeti], toplumsal ve özel mülkiyet, kooperatifsel ve başka biçimlerdeki mülkiyetler. İşletmelerde çalışanlar, tüketiciler ve kamu yararının temsilcileri güçlü bir demokratik karara katılım hakka sahip olmalı ve iktisadî kararlara doğrudan katılabilmelidirler.

Kamusal ve işletme çalışanları mülkiyeti

İktisatın düzen belirleyici büyük işletmelerini demokratik toplumsal mülkiyet biçimlerine geçirmek ve kapitalist mülkiyeti aşmak istiyoruz. Demokratik toplumsallaştırmaların hangi alanlarda, hangi şirketler ve işletmelerde olacağı ve hangi kamusal veya kolektif mülkiyet

biçimleri (devlet veya yerel yönetim mülkiyeti, kooperatifler, işletme çalışanlarının mülkiyeti) hâline getirilecekleri, demokratik bir süreç içerisinde kararlaştırılmalıdır.

Çalışanlar, işletmelerdeki kararlar üzerinde reel etki [olanaklarına] kavuşmalıdırlar. Biz, işletmelerde çalışanların, ücretlerinden feragat etmeden, kendileri tarafından yaratılan işletme varlığından pay almalarını savunuyoruz. Önemli konularda, örneğin kitlesel işten çıkartmalar veya işletmelerin kapatılması söz konusu olduğunda, işletmelerde çalışanlar arasında oylama yapılmalıdır.

Varoluş tedbirleri, kamusal altyapı, finans kurumları ve enerji sektörü kamuya ait olmalı ve demokratik bir biçimde kontrol edilmelidirler. Bunlar, özel şirketlerin kâr beklentilerine göre yönetilemezler.

İnsanların, enerji, su ve ulaşım gibi yaşamsal önemde olan temel gereksinimleri ve konut, sosyal altyapı, sağlık, eğitim ve kültür kapitalist kâr yapma uğraşına bırakılamazlar. [Temel gereksinimlerin karşılanması] kamu tarafından örgütlenmeli ve garanti edilmelidir. Çünkü kâr hedefli şirketler arzlarını insanların gereksinimlerine göre değil, sadece ve sadece ödeme gücü olan taleplere göre yönlendirmektedirler. [Bu şirketler] varlıklıları imtiyazlandırmakta ve geliri düşük olanları umursamamaktadırlar.

Özel enerji şirketleri sanayideki büyük müşterilerine öncelik tanımakta ve yükü öncelikle yoksul ailelere yüklemektedirler. Enerji, bunun aksine sanayideki büyük tüketiciler için pahalı olmalıdır, ki enerji tasarrufunu sağlayan teknolojilere öncelik versinler. Özellikle yoksul aileler ise yüksek enerji giderlerinden kurtarılmalı ve enerji tasarrufunda desteklenmelidirler. Aynı şekilde: demiryolları ve kamuya ait ulaşım şirketleri sadece kâr yapmaya yönelmemelidirler. [Bunların] – küçük yerleşim bölgeleri arasındaki de dahil – ulaşımı olanaklı yapmaları ve bireysel trafiğin karşısına çekici, ucuz ve çevre koruyucu alternatif oluşturmaları kesin olmalıdır. Tutarlı bir şekilde nakliyatın sokaktan çekilip, demiryoluna aktarılması hedefi takip edilmelidir.

Bununla birlikte elektrik tedariki, telekomünikasyon, demiryolları ve diğer hizmetler, ülke çapındaki ağlara bağlı olduklarından, doğal bir tekel oluşturmaktadırlar. Böylesi tekeller özel sektörün elinde olursa, fahiş fiyatlar kaçınılmaz sonuç olur. Özel kâr mantığı genelikle de, ağların bakım ve yenilenme işlemlerinin ihmal edilmesine neden olmaktadır. Olumsuz uzun vadeli sorunlar bunun sonucudur.

Bu nedenle ağlara bağlı olan hizmetler ve varoluş tedbirlerinin kurumları, kamusal mülkiyette kalmalı veya kamusal mülkiyete geçirilmeli ve demokratik kontrol altına alınmalıdırlar.

Büyük doğal zenginlikler de herkese aittir ve bu nedenle kamunun elinde olmalıdırlar. Temel Yasa'ya [*Anayasa*] göre mülkiyet genelin iyiliğine hizmet etmelidir, sadece yukarıdaki onbin kişinin değil. Bu anayasal ilke sadece, içerisinde özel büyük yatırımcıların ve finans yatırımcılarının egemenliği olmadığı, aksine güçlü bir kamusal sektör üzerine kurulu olan iktisatta yerine getirilebilir. Burada güçlü ve aktif sendikalar vazgeçilmezdir. Sadece onlarla sosyal devlet regülasyonu demokratik bir şekilde biçimlendirilebilir.

DIE LINKE, üç sütun üzerine kurulu olan bir bankalar sistemini savunur: tasarruf kasaları, kooperatif bankaları ve devlete ait büyük bankalar. İşleyen bir finans sektörü kamusal mülktür ve bu nedenle hazır olması kamusal bir görevdir. Merkez bankaları sadece para değeri ve para birimi istikrarına değil, aynı zamanda ve eşit olarak istihdam hedefine ve sürdürülebilir bir gelişmeye yönelmelidirler.

Federal devletin, eyaletlerin veya yerel yönetimlerin mülkiyetinde olan şirketler de kontrol edilmelidirler. Bunlar sosyal ve ekolojik yönergelere uymalı ve genelin çıkarını korumaya yasal olarak yükümlü kılınmalıdırlar. Çalışanlarına, yönetimin kararlarını düzeltici güçlü kararlara katılım hakkı garanti edilmelidir. Yurttaşlara, yerel hizmetlerin gelişiminden pay

almaları için etkin olanaklar verilmelidir. Kamusal şirketler, özel şirketlerden farklı olarak kısa vadeli kâr beklentilerine bağımlı değillerdir. Kamusal mülkiyet, iktisat etmenin yeni kriterleri ve öncelikleri için garanti değildir, ama önkoşuldur. Bununla birlikte: kamusal şirketlerin kârları, ister yerel, ister eyalet, isterse de federal düzeyde olsun, kamusal gelirleri güçlendirirler ve böylelikle, sadece özel mülkiyet sahiplerinin küçük bir azınlığına değil, genele yararlı olurlar.

Küçük ve orta ölçekli şirketler

Özel kâr yönelimi, hiç bir şirket fiyatları ve arzın hacmini dikte edecek kadar büyük olmadığı sürece, üretkenliği ve teknolojik yenilenmeyi teşvik edebilir. Bu nedenle piyasaya hakim olacak şirketler, rekabet kontrolleri veya toplumsallaştırmalarla engellenmelidirler. Güçlü sosyal yasalar ve bağımsız sendikalar çalışanların haklarını korumalı, tüketici koruması tüketicileri güçlendirmeli ve sert çevre koruma önlemleri doğanın yağmalanmasını engellemelidir.

Küçük ve orta ölçekli şirketler ile serbest meslek sahipleri, genellikle yüksek innovatf ve yaratıcı potansiyele sahiptirler ve bu nedenle teşvik edilmelidirler. Bunun için yüksek sosyal ve ekolojik standartları güvence altına alan ve gelirler ile varlıkların yoğunlaşmasını engelleyen çerçeve koşulları gereklidir. Bu, gelirlerin ve varlıkların yeniden dağılımı ile iktisat ve toplumun demokratik örgütlenmesi ve yönlendirilmesini içermektedir.

Özellikle tarım sektöründe ve küçük veya orta ölçekli şirketler ile ticaret alanındaki kooperatif mülkiyeti, zaanatkârların üretimini ve bilim ve teknikteki innovatif yeni kuruluşları güçlendirmek istiyoruz.

Etkin, demokratik, sosyal ve ekolojik çerçeve

İktisadî gelişme sadece piyasaya ve şirketlere bırakılamaz, aksine temel yönlerinde demokratik bir biçimde yönlendirilmelidir. Hizmet yetisi yüksek kamusal şirketlerin yanısıra, hedefli kamusal yatırım faailiyetleri gereklidir.

İktisat ve malî politikalar tam istihdamı hedeflemeli, yurtiçi talebi güçlendirmeli ve sosyal ve ekolojik [açıdan] sürdürülebilir bir gelişmeyi sağlamalıdırlar. Bunun için artan üretkenlik karşısında, çalışma süreleri, gelir kaybı olmadan, sürekli olarak kısaltılmalıdır. Bölgesel ve sektörel iktisat politikası, demokratik bir çerçeve planı ve stratejik olarak şekillendirilen yapılandırma politikası temelinde şirketlerin yatırım kararlarına yönlendirici etkide bulunmalıdır.

DIE LINKE, parlamentoların yuvarlak masalar veya her düzeyde iktisat ve sosyal şuralar tarafından tamamlanmalarını savunmaktadır. Böylesi kurumlarda sendikalar, yerel yönetimler, tüketiciler ile sosyal, ekolojik ve diğer çıkar temsilcileri temsil edilmelidirler. Bunlar, diyalog içerisinde farklı görev alanlarında yönlendirici genel çıkar olarak nelerin görülebileceğini ve toplumsal olarak gerçekleştirilebileceğini ortaya çıkarabilirler. Bu yuvarlak masalara veya şuralara, sosyal ve ekolojik açıdan zarar verici girişimleri durdurma ve yasa girişimleri başlatma olanakları verilmelidir.

IV SOL REFORM PROJELERİ – TOPLUMSAL YENİDEN YAPILANMA ADIMLARI

Başka, daha iyi bir dünya, demokratik sosyalizm için verilen mücadele, içerisinde yaşadığımız toplumun değişimiyle başlar. DIE LINKE sosyal adaletin gerçekleştirilmesi için uğraş verir. Gelirler ve varlıklar emek tarafından yaratılmaktadırlar ve bu nedenle toplumsal çalışma sürecine katkıya uygun olarak ve ihtiyaca göre dağıltılmalıdırlar. Zenginlik bundan sonra sermaye ve büyük toprak sahiplerinde yoğunlaşmamalıdır. Ücretli emek, aile içi emek, çocuk bakımı, partnerler ve arkadaşlıklar, kültürel ve politik yaşama katılım ve sonuçta da bireysel gelişme öğrenimi ve boş zamanlar, temel yaşam alanlarıdır. DIE LINKE, bütün

insanlar için bu yaşam alanlarını kendi kaderini kendilerinin tayin edebilecekleri bir denge içerisinde birbirleri ile bağlantılı hâle getirme olanaklarını yaratmak istemektedir.

Biz Temel Yasa'nın formüle ettiği temel hak ve özgürlükler ile beklentileri gerçekleştirmek istiyoruz: insan onuru, kişiliğin özgür gelişimi, bütün insanların eşitliği, meslek ve işyerinin özgürce seçilmesi, konutun dokunulmazlığı, düşünce, vicdan ve birleşme özgürlüğü, posta ve telekomünikasyon gizliliği, politik mülteciler için sığınma hakkı. Mülkiyet, genelin çıkarına yükümlüdür ve [genelin çıkarına] hizmet etmelidir. Toprak, doğal zenginlikler ve üretim araçları toplumsallaştırma amacıyla kamu mülkiyetine dönüştürülebilirler. Almanya Federal Cumhuriyeti demokratik ve sosyal hukuk devleti olmalıdır. Egemenlik halkındır ve seçimler ile oylamalar üzerinden uygulanır. Saldırı savaşlarının hazırlanması ve uygulanması cezalandırılır. [*Bu sıralananlar şu anda yürürlükte olan Bonn Temel Yasası'ndan (Anayasa) alıntılardır*]

DIE LINKE, yukarıdaki onbin kişinin zenginleşme beklentilerini değil, halkın gereksinimlerini ve çıkarlarını merkezine oturtan iktisadî, toplumsal ve politik reformların gerçekleştirilmesini talep etmektedir. Bugün sol reform projeleri için mücadele verirken, aynı zamanda sosyalist hedefimiz için etkide bulunmaktayız.

1. Nasıl yaşamak istiyoruz? İyi iş, sosyal güvenlik ve adalet

DIE LINKE, her insanın onurlu bir biçimde, kendisinin karar verebildiği ve sosyal güvenlikli bir yaşam sürdürmesini, çalışma hakkını, öğrenim ve kültür hakkını kullanabilmesini ve ayırımcılığa veya dışlanmaya uğramamasını istemektedir.

İyi iş

Üretici güçlerin gelişiminin temeli bugün ve görülebilen bir süre için ücretli emektir. Ücretli emeğin ve diğer gerekli işlerin, özellikle kadınlar ile erkekler arasındaki [işlerin] sosyal biçimlendirilmesi ve adil dağılımı, toplumsal yaşam koşullarının ve sosyal devletin biçimlendirilmesi için de anahtar rol oynamaktadır.

Bu nedenle kitlesel işsizlik aşılmalıdır. [Kitlesel işsizlik] işsiz kalanları aşağılamakta ve çalışanlar ile işsizlerin ve sendikalarının sermaye karşısındaki yaptırım gücünü masif biçimde zayıflattığından, iyi işi engellemektedir. Sosyal devlet üzerinde büyük malî baskı uygulamaktadır. [Kitlesel işsizlik] bununla birlikte üretim ve yaşam biçimlerinin sosyal ve ekolojik biçimlendirilmesi için verilen bütün politik uğraşları zayıflatmaktadır.

DIE LINKE, güvencesiz ve düşük ücretli istihdam yerine, iyi iş istemektedir. Bu nedenle her tülü çalışma sosyal sigortalı olmalıdır. Biz, olağan istihdamın yerine kiralık işlerin, sözde serbest çalışmanın veya mini işlerin koyulmasına karşı mücadele veriyoruz. Cinsiyet ve çalışma statüsünden bağımsız olarak şu geçerli olmalıdır: yoksulluk ücretleri ve ücret dumpingine son verilmelidir. Çalışanların yağmalanması durdurulmalıdır.

Bu nedenle, varoluşu güvence altına alacak seviyede yasal asgarî ücret uygulamasını talep etmekteyiz. Toplu iş sözleşmeleri, şimdiye kadar olduğundan daha kolay bir biçimde genel geçerli olarak ilân edilebilmelidirler. Kamusal ihaleler, sadece toplu iş sözleşmelerine uyan, asgarî ücret ödeyen ve sosyal ve ekolojik kriterlere dikkat eden şirketlere verilmelidir. İşçi Gönderme Yasası bundan itibaren işin yapıldığı yerdeki standartların geçerli olduğunu belirlemelidir. Kiralık işler son derece sınırlandırılmalı ve regüler çalışanların işi gibi ve esneklik ödemesiyle birlikte ücretlendirilmelidirler. İşten Çıkarmalardan Koruma Yasası iyileştirilmeli ve süreli iş sözleşmeleri yasal olarak kısıtlanmalıdırlar.

Biz, en azından üretkenlik artışını ve fiyat artışlarını denkleştiren düzenli ücret artışını istiyoruz. Şirket yöneticilerinin maaşları, şirketteki en alt ücret gruplarının en fazla 20 katı olarak sınırlandırılmalı, hisse senedi opsiyonları üzerinden primlendirme ve aşırı tazminatlar yasaklanmalıdır.

Çalışma süreleri, insanların gereksinimine uygun olarak ve tam ücret denkleşmesi altında azaltılmalıdır. Herkes için iyi iş, ama her birey için daha az iş – işte bunu yeni tam istihdam olarak istemekteyiz. Ücretli emeği, çocuk eğitimi ve bakımı ile uyumluluğu iyileştirilmelidir. Bununla birlikte çalışanların çalışma süreleri ve yeterli derecede dinlenme zamanı ile bağlantılı olarak daha fazla kendi kendine karar verme ve kararlara katılım haklarına gereksinimleri vardır. Çalışma Süresi Yasası'nın reformu ile haftalık azamî çalışma süresi 40 saatle sınırlandırılmalıdır. Perspektifte üst sınır olarak 35 saati, uzun vadede de 30 saati hedeflemekteyiz. Biz, bu yapılırken çalışanların tam ücret denkleştirmesinden faydalanmalarının güvence altına alınmasını istiyoruz. Personel temsilcilikleri ve işyeri işçi temsilciliklerinin, personel ve işyeri planları açısından kararlara katılım hakları genişletilmelidir. Böylelikle, haftalık çalışma süresinin kısaltılmasıyla istihdamın artması ve üretim baskısının artmaması sağlanacaktır. İşletmelerdeki çalışma ve sağlık koruması ile gençlik korumasını iyileştirmek istiyoruz. Çalışanların gelişme öğrenim haklarını genişleteceğiz.

Herkes için iyi iş, işletmeler ve şirketlerde çalışanların kararlara katılım haklarının genişletilmesini gerekli kılmaktadır. Güçlü sendikalar gereklidir. DIE LINKE [sendikaları] uğraşlarında destekler. Politik grev ve genel grev dahil olmak üzere, engelsiz grev hakkı garanti altına alınmalıdır.

Aktif iktisat ve istihdam piyasası politikası

Geçen yılların neoliberal devletsizleştirme ve özelleştirme politikası bir çok alanda hizmet açıklarına yol açtı. Kamusal yatırım durgunluğunun ve kamusal istihdamın genişletilmesinin zamanı gelmiştir. Almanya gibi zengin bir ülkede sokakların bozulması, okul binalarının çürümesi, çocukların ve gençlerin iyi eğitim alamaması, bakıma muhtaç olanların imhal edilmesi ve yerel kütüphanelerin veya yüzme havuzlarının para olmadığı gerekçesiyle kapatılması bir yüzkarasıdır.

İktisat ve malî politikalarda bir yön değişikliği gereklidir. [Bu yön değişikliği] sosyal ve ekolojik olarak yönlendirilen, selektif bir büyümeyi sağlamalı ve yeni bir tam istihdamı hedeflemelidir. Bunun için yurtiçi talep, küçük ve orta gelirler lehine yeni dağılım ve kamusal hizmetlerin yaygınlaştırılmasıyla güçlendirilmelidir. DIE LINKE, eğitime, sosyal, ekolojik ve ulaşım altyapısına yönelik büyük kamusal gelecek ve yatırım programları talep etmektedir. Bu talep, özel şirketler ile kamu hizmetlerinde istihdam yaratır.

Almanya'daki kamusal ve sosyal hizmetler alanındaki istihdam, uluslararası karşılaştırmada çok az gelişmiş ve genelliklede kötü ücretlendirilmektedir. Bu alanda milyonlarca olağan ve toplu iş sözleşmesi çerçevesinde ücretlendirilen işyerleri yaratmak ve bu şekilde acil toplumsal gereksinimleri tatmin etmek istiyoruz. Bu, sosyal açıdan adil ve zenginler ile malî açıdan güçlü şirketleri daha çok içine alan bir vergi politikası ile düzenli olarak finanse edilebilir ve finanse edilmelidir.

Sanaysizleştirilmeyi engellemek ve üretimde, ticarette ve diğer hizmet alanlarında işyerlerini güvence altına almak için aktif bir devlet sanayi ve hizmet politikası gereklidir. İflas eşiğinde olmayan işletmelerde kitlesel işten çıkartmaların yasaklanmasını talep ediyoruz. Bu [yasak] küçülen branşlardan, geleceği olan branşlara sosyal güvenceli geçişlerin büyük oranda gerçekleştirilmesini içermelidir.

Biz, tehdit altında olan, ama yaşaması olanaklı şirketlere yardım edilmesi ve sosyo-ekolojik yeniden yapılanmanın teşvik edilmesi için bir kamusal gelecek fonu oluşturmak istiyoruz. Bunun için devlet yardımlarının sadece kamuya uygun oranda hisselerin aktarılması veya çalışanlara hisse payı verilmesi durumunda yapılması gereklidir. Bu mülkiyet hakları, şirketlerin yönetimindeki kriterlerin değiştirilmesi için kullanılmalıdır: günümüzün, sadece [şirket] sahiplerine veya hissedarlara yarayan kâr odaklanması yerine, şirket başarısını uzun

vadeli büyümeye, çalışanların çıkarlarına ve ekolojik sürdürülebilirliğe yönlendirmek gereklidir.

Özellikle istihdam piyasasında fırsatları az olan insanlar için angajman gösteren bir aktif istihdam piyasası politikası istemekteyiz. Kamu tarafından teşvik edilen istihdam, anlamlı ve toplu iş sözleşmesi çerçevesinde ücretlendirilen işyerleri sunmalıdır. Bunlar özellikle piyasanın gereksinimleri karşılamadığı sosyal, kültürel ve ekolojik alanlarda yaratılmalıdır.

Finans sektörünü demokratik kontrol altına almak ve genelin iyiliği için yükümlü kılmak

Özel bankalar, geçen yılların spekülasyon çılgınlığının ve ortaya çıkan milyarlık zararların sorumlusudurlar. O nedenle özel bankalar kamusallaştırılmalı, demokratik kontrolün boyunduruğu altına sokulmalı ve genelin iyiliği için yükümlü kılınmalıdırlar. Sert bir regülizasyon ile bankalar sektörünün gelecekte yeniden kamusal görevini yerine getirmesi garanti edilmelidir: iktisadî açıdan anlamlı yatırımların, bilhassa küçük ve orta ölçekli işletmelerin düşük faizli finansmanı, ödeme trafiğinin gerçekleştirilmesi ve herkes için ücretsiz banka hesap numarası sunulması, özel tasarrufun güvenli yatırımı. Son yıllarda patlama yaparak büyüyen yatırım bankacılığı sonlandırılmalı, bankalara kendi hisse senetleri ticaretini ve fer'i mülkiyet spekülasyonunu yapmak yasaklanmalıdır. Aynı şekilde hukuksal olarak vergi cennetlerinde bulunan şirketler ve kişilerle, kendi bilançoları ve iş alanları dışında iş yapmaları yasaklanmalıdır. Kredi ve tasarruf faizleri için çerçeve koşulları acilen gereklidir. Bankalar yasal olarak, bilanço meblağının önceden belirlenmiş bir bölümünü orta ölçekli şirketlere düşük faizli küçük krediler olarak vermeye yükümlü tutulmalıdırlar.

Biz, uluslararası sermaye trafiğinin etkin kontrolünü ve regülizasyonunu, aşırı spekülatif ve finans sisteminin istikrarını, böylelikle dünya ekonomisini tehlikeye sokan yatırımcılığın yasaklanmasını istiyoruz. Hedge-Fonları ve Privat-Equity-Şirketleri gibi spekülatif yatırım araçlarının Federal Cumhuriyet'te faaliyet ve iş yapmasını yasaklamak istiyoruz. Borsa ciroları, borsa dışı ticaret veya döviz ticareti gibi bütün finans transaksiyonları, spekülasyon çekiciliğini kırmak için, vergiye tabi tutulmalıdırlar. Boş satışlar yasaklanmalıdır. İlk adım olarak Almanya'da borsa vergisinin yürürlüğe konulmasını talep ediyoruz. Önemli yönlendirici para birimleri arasındaki değişim kurları hedef alanları ile stabilize edilmelidirler. Avrupa düzeyinde regülizasyon ve kontrol yapılanmaları kurulmalı ve var olanlar güçlendirilmelidir. İçerisinde etkin regülizasyon olmayan vergi cennetleri, onlarla yapılan ticaret yasaklanarak, kurutulmalıdırlar.

Altyapısı zayıf bölgelerin teşvik edilmesi, Doğu Almanya için sorumluluk

DIE LINKE, Almanya federal Cumhuriyeti'nin bütün bölgelerinde eşit yaşam koşullarını ve Avrupa Birliği içerisindeki yaşam ilişkilerinin denkleştirilmesini hedeflemektedir. Altyapısı zayıf eyaletler ve bölgeler, kooperatif ve sosyal federal devlet tarafından desteklenmelidirler. Biz, eyaletlerin farklı vergiler, standartlar ve kamusal hizmet koşullarıyla birbirleri ile rekabete girdikleri rekabet federalizmine karşı çıkıyoruz. [Rekabet federalizmi] sadece zengin eyaletlere ve yer değiştirebilen şirketler ile varlıklı kesimlere yaramaktadır. [Rekabet federalizmi] yaşam ve çalışma koşulları kötüleştirilen insanlara zarar vermektedir.

Doğu Alman çıkarlarının savunulması, DIE LINKE için tarihsel gelişimi nedeniyle ayrı bir önem taşımaktadır Doğu Almanya'nın, aşırı işsizliği, batı'dan düşük ücretleri ve genç insanların göç etmesini engellemek için yeni bir politika çıkışına gereksinimi vardır. Doğu Almanya için yeni gelişme yolları, Doğu Almanya'nın gelişme dezavantajlarını hedefli olarak denkleştirmek için, eyalet gelişme konseptlerini ve uzun vadeli tüm Almanya'yı içeren innovasyon, yatırım ve yapısallık politikasını gerekli kılmaktadır. Bunlar arasında eğitime, kalifikasyona ve araştırmaya yatırım, gelecek branşlarının ve şirketlerinin teşvik edilmesi ve

bölgesel iktisadî gelişme merkezlerinin, bilim kurumları ve şirket ağlarının kooperasyonu ile teşvik edilmesi yer almaktadır.

Yurttaşların bulundukları yerlerde demokratik biçimde katılabildikleri ve bölge gelişme planları ile yurttaş bütçelerindeki bütün yerel ve bölgesel gelişme potansiyellerini teşvik eden güçlü bir bölge politikası gereklidir. Büyüme merkezleri ile altyapısı zayıf taşra bölgelerinin iyileştirilmiş işbirliği ve birbirine bağlanmaları gereklidir. Söz konusu olan, eğitimde, kültürde, boş zamanlarda ve çocuk bakım kurumlarında sunulan geniş hizmetlerle ve çekici işyerlerinin – özellikle genç insanlar için – teşvik edilmesiyle Doğu Almanya'da kalınmasının sağlanmasıdır.

Yeniden dağılım ve adil vergiler

DIE LINKE herkes için sosyal güvenlik ve sosyal adalet istemektedir. Gelirlerin ve varlıkların sosyal eşitsizliği ancak farklı başarılar üzerine kurulu iseler veya toplumsal görevlerin üstesinden gelinmesini cazip kılmak için oluşmuşsa, gerekçelendirilebilir. Bu nedenle, yukarıdan aşağıya doğru sosyal bir yeniden dağılımı hedeflemekteyiz. Adil, denkleşmiş dağılım ilişkileri, büyük malî olanaklar aynı zamanda politik güç anlamına geldiğinden, demokrasinin güçlendirilmesi için de önemlidir.

Kamu finansmanının, daha yüksek gelirlere yol açacak adil bir vergi politikasıyla güçlendirmek istiyoruz. Yoksul devlet sadece zenginlere yarar. Finanskapitalizminden, [aşağıdan yukarıya] dağılım politikasından ve devletlerin banka kurtarma aksiyonlarından kâr yapanların, krizin üstesinden gelme çalışmalarının ve sosyo-ekolojik yeniden yapılanmanın masraflarına katılmaları sağlanmalıdır. Biz, varlık vergisinin, özel milyonluk varlıklara getirilecek yıllık yüzde beş oranındaki bir milyoner vergisi olarak yeniden yürürlüğe sokulmasını istiyoruz. Ayrıca büyük varlıklar için miras vergisinin açık bir şekilde artırılmasını talep ediyoruz. Tüm bunlar, aşırı eşitsizliği ve özel varlıkların yoğunlaşmasını azaltmak için gereklidir.

Konsernler ve diğer finans gücü yüksek şirketler yeniden daha fazla vergi vermelidirler. Vergi yasası açıklarını kapatacağız. Gelir vergisindeki üst sınırın önemli ölçüde artırılmasını talep ediyoruz. Bankaların, sermaye gelirleri üzerine kontrol bildiriminde bulunmalarını ve yurtdışındaki yatırımlar için bildirim yükümlülüğü ile vergi kaçırılmasını engellemek için vergi kurumlarında daha fazla personel istihdamını talep ediyoruz. Sermaye gelirlerinin, yüzde 25'lik götürü vergisi yerine gelecekte yeniden kişisel vergi oranı üzerinden vergilendirilmesi gerekmektedir. Buna karşın düşük ve orta gelir sahiplerinin vergi yükünü hafifletmek istiyoruz. Erkek hakimiyetindeki tek kazanç sahibi geleneğini teşvik eden ve kadınların çalışmasını engelleyen evli çift ayrımının kaldırılmasını talep ediyoruz. [Bu ayrım] ayrıca diğer aile biçimlerini ayırımcılığa uğratmaktadır. Bunun yerine çocuk bakımı için kamusal tedbirler genişletilmelidir.

Biz, kullanılan araçtan bağımsız olarak, işe gidilen yolda kilometre parası sayılmasını istiyoruz – bu vergi ödemeyen düşük gelirliler içinde geçerli olmalıdır. DIE LINKE, zanaatkârların emek yoğunluk hizmetleri için öngörülen düşük oranlı KDV'yi yaygınlaştırmak istemektedir.

Demokratik sosyal devlette sosyal güvenlik

Herkesin, kendi kaderini kendisi tayin ederek yaşayabilmek ve demokratik katılım hakkını geniş bir biçimde kullanabilmek için sosyal güvenliğe ihtiyacı vardır. Biz, hastalık ve engellilik ile çalışamamazlık ve işsizlik gibi yaşam rizikolarını dayanışmacı bir biçimde güvenceye alan ve yaşlılıkta da korkusuzca onurlu bir yaşamı garanti eden aktif bir sosyal devlet istiyoruz. Sosyal devlet hizmetleri, patriarkal bağımlılıkları veya resmi kurumların keyfiyetini engellemek için, bireysel hukuksal hak üzerine kurulu olmalıdırlar.

Devletsizleştirme, liberalleştirme ve koşulsuz rekabet yönelimi politikası geriye alınmalıdır. Konut, eğitim ve sağlık gibi insanî temel gereksinimlerin tatmini, her insan için, cüzdanından bağımsız olarak garanti edilmelidir. Su, enerji, ulaşım ve telekomünikasyon tedarikindeki varoluş tedbirleri ülke çapında ve yüksek kalitede herkes için alınabilecek düzeyde güvence altına alınması, kamusal bir görevdir. [Bu görev] aynı hastahanelerin, okulların ve yüksek okulların da olduğu gibi, kamusal ve kâr amacı olmayan işletmeler üzerinden organize edilmelidir. İnsan onuruna uuygun konut hakkı yasal olarak kökleştirilmelidir. Kültüre katılım güvence altına alınmalıdır. Biz, çocuklar ve gençler için bakım ve boş zaman tekliflerinin, aynı aile ve eğitim yardımında olduğu gibi sorunsuz ulaşılabilmelerini istemekteyiz. Almanya'da yaşayan her kişi, vatandaşlığından bağımsız olarak demokratik sosyal devlet tarafından dışlanmalardan korunmalıdırlar.

Sosyal kasaların finans sorunlarının önemli bir nedeni kitlesel işsizliktir. Sosyal sigortalar aleyhine alınan politik kararlar, ücret dumpingi ve sosyal sigortalı işyerlerinin yok edilmesi buna eklenmektedir. Bu gelişmeler, prim gelirlerinde erozyona neden olmuşlardır. Emeklilik aylıklarında yapılan kısıtlamalar için demografik nedenler yoktur. Toplumda yaşlıların oranının artmasına rağmen, yükselen emekli aylıkları gerçekleştirilebilir. Bu olanak, emeğin artan üretkenliği ve toplumsal iş potansiyelinin sonuna kadar kullanılması üzerine kuruludur. Çünkü emeğin artan üretkenliği, dayanışmacı dağılım ile, nüfus içerisinde yaşlıların oranı artmasına rağmen, ücretlerin ve emekli aylıklarının artırılmasını olanaklı kılmaktadır.

Biz, sağlık ve bakım alanında dayanışmacı ve herkesin gelirine göre prim ödediği, gereksinim durumunda bütün tıbbî ve bakım hizmetlerinin masraflarını üstelenecek bir yurttaş sigortası istiyoruz. Biz, poliklinik yapılanmalarının, yani kadrolu uzman doktorların farklı uzmanlık alanlarında istihdam edildikleri tedavi merkezlerinin yeniden uygulamaya sokulmasını istiyoruz. Bu [uygulama] hastalar ve doktorlar için bir çok açıdan avantajlı olur ve kaynakların makul kullanılmasına yol açar. Giderlerin azaltılması, hizmetlerin kısıtlanması üzerinden değil, ilaç fiyatlarının yasal kontrolü üzerinden sağlanabilir. Özel ödemeleri ve özel sigortları reddediyoruz. Asıl önemli olan sağlık alanında yüksek kalite standartının garanti edilmesidir.

Biz, güvenli ve yeterli, belirgin bir şekilde yoksulluk sınırının üzerinde olan ve yaratılan yaşam standartını olanaklı olduğunca güvence altına alan bir yasal emeklilik aylığı istiyoruz. [Bu emeklilik aylığı] özel emeklilik güvencesinin devlet tarafından teşvik edilmesini gereksiz kılmaktadır. [Özel emeklilik sigortası] yaşlılıkta yoksulluktan korumaz ve malî alan köpüğünün şişmesine neden olan faktörlerden birisidir. Biz, bütün çalışanların eşit bir biçimde finanse edilen yasal emeklilik sigortası içerisine alınmalarını talep ediyoruz. Biz, emeklilik değerlerinin Doğu'da ve Batı'da eşitlenmesi için mücadele ediyoruz. Yasal emeklilik sigortasında dayanışmacı denkleştirmeyi güçlendirmek ve bunu yaparken, prim hesaplama sınırlarını kaldırmak istiyoruz. Yaşlılıkta yoksulluğu engellemek için, yaşlılıkta gereksinime uygun temel güvence ödentisi istiyoruz. 67 yaşında emekliliği reddediyoruz.

İşsizlik durumunda da sosyal hizmetler önceden yakalanmış olan yaşam standartına yakın olarak güvence altına alınmalıdırlar. Bu nedenle: Hartz IV'ün kaldırılmasını talep ediyoruz. Bunun yerine, önceki gelire göre hesaplanan bir işsizlik parası ve gereksinimleri karşılayan ve yaptırımcı olmayan, yoksulluğu gerçekten engelleyen ve işsizlerin yurttaşlık haklarına saygı gösteren bir asgarî güvence ödentisi gereklidir. Biz, aşağılayıcı gereksinim denetlemesi işlemerinin kaldırılmasını ve toplu iş sözleşmesi altındaki oranlarda ücretlendirilen veya kendi kalifikasyonuna uymayan işlerde çalıştırılma zorlamasının sonlandırılmasını istiyoruz.

Engelli insanların toplumsal yaşama eşit haklı katılımını olanaklı kılmak için, her alanda dezavantaj denkleştirmesi ve özidare hakkı vazgeçilmezdir. Biz, engelli insanların haklarına yönelik BM Konvansiyonu'nun uygulanmasını talep ediyoruz.

Eşitlik ve cinsiyet adaleti

Cinsiyetler arasında hâlâ eşitlenmiş ve adil bir ilişki mevcut değildir. Önceden olduğu gibi, hâlâ geleneksel rol klişeleri erkek ve kadınların yaşamını etkilemekte, yaşam kalitesini ve meslekî ve sosyal gelişmedeki fırsatlarını zedelemektedir. Patriarkal yapılar önceden olduğu gibi bütün toplumsal alanlarda yaygındır. Kadınlar, toplumdaki işlerin yarıdan fazlasını yapmaktadırlar, ama emekleri daha az tanınmakta ve hâlâ erkek meslektaşlarından daha düşük ücret almaktadırlar. Buna uygun olarak da sosyal hizmet hakları daha düşüktür. Özellikle çalışma koşulları, düşük ücretlendirme ve uzun çalışma süreleri kadınları haksızlığa uğratmakta ve geleneksel cinsiyet ilişkisini güçlendirmektedir. Sonucunda kadınlar kendi varoluşlarını kendileri güvence altına alamamaktadırlar. Ekonomik bağımlılıklar böylece şiddet ilişkilerinin oluşmasını kolaylaştırmaktadır.

DIE LINKE kendisini sosyalist ve feminist bir parti olarak algılamaktadır. Biz, ücretli emeğin, aile emeğinin, toplumsal ve politik angajmanın kadınlar ve erkekler için birbiri ile uyumlu olan ve [insanın] kendi kaderini kendisinin tayin ettiği dayanışmacı bir yaşamı savunuyoruz.Biz, sosyal güvenlik sistemlerinin, çalışma dünyasının biçmlendirilmesinin, kamusal hizmet arzının ve iktisat ve politikadalkı politik katılım için çerçeve koşullarının, bütün haksızlıkları giderecek şekilde değiştirilmesini savunuyoruz. Bütün politik karar ve önerilerin kadınlara ve erkeklere hangi etkide bulunacakları sistematik olarak değerlendirilmeleri gerekmektedir.

Biz, kadın çalışma kotasının yükseltilmesine yarayan tedbirleri destekliyor, aynı ve eşit değerde işlere eşit ücret ve çalıştırılma ile aile işlerinin kadın ve erkekler arasında adil dağılımı için uğraş veriyoruz. İşin esnekleştirilmesi, aileler içerisindeki sosyal birlikteliğin emeğin değerlendirilmesi diktasının boyunduruğu altına girmesine neden olmamalıdır. Güvencesiz çalıştırmaları ve emeğin esnekleştirilmesini, böylesi çalışma ilişkileri aile ve çocuk düşmanı olduğundan, reddediyoruz. Aksine, çalışma süreleri ve olanaklarının, ailelerin ve çocuklarının yararına olacak şekilde sosyal güvenceli olarak esnekleştirilmesini istemekteyiz. Bütün çocuklar için kreşlerde ve çocuk bahçelerinde tam gün ve ücretsiz bakım hakkını talep etmekteyiz. Bu, kadın ve erkeklerin eşit haklı olarak çalışma ile aile yaşamını birbirleri ile uyumlu hâle getirebilmelerinin önkoşuludur. Kota uygulaması, cinsiyetler arası adaleti teşvik etmenin önemli bir aracıdır.

2. Nasıl karar vermek istiyoruz? Toplumun demokratikleştirilmesi

Almanya Federal Cumhuriyeti'nin, demokratik ve sosyal hukuk devleti olarak bir yenilenmeye gereksinimi vardır. Bu nedenle temsilî parlamenter demokrasi, doğrudan demokrasi ile geliştirilmelidir. Halk oylamaları bunun önemli bir aracı olmalıdır. Mülkiyet ilişkilerinin, özellikle finans sektöründeki [mülkiyet ilişkilerinin] değiştirilmesi, kamunun ve demokratik kamuoyunun giçlendirilmesi, neoliberal özelleştirmelere ve otoriter bir güvenlik devletine karşı çıkarttığımız alternatiflerimizdir.

Parlamentoların ve katılımcı demokrasinin güçlendirilmesi

DIE LINKE için politik ve sosyal, bireysel ve kolektif özgürlük ve katılım hakları bir bütündür. DIE LINKE, iktisatta ve devlette, kitle iletişim araçlarında, öğrenimde, bilimde ve diğer toplum alanlarındaki demokratik kontrolü ve kararlara katılımı genişletmek istemektedir. İşletmeler ve çalışanlar uzağı görmek istemeyen finans yatırımcılarının tasarrufundan kurtarılmalıdırlar. Bu nedenle çalışanların iflas tehditi altında olmayan işletmelerdeki eşit paylı kararlara katılım hakkının ve kapatmalara karşı veto haklarının gerçekleştirilmesi için uğraş vermekteyiz.

Yurttaşların kendi yaşamları üzerinde karar verebilmeleri, önemli ölçüde yerel yönetimlere bağlıdır. Oralarda gündelik yaşamın ve toplumun geleceğinin sorunları üzerine kararlar verilmektedir. DIE LINKE bu nedenle yerel özidarenin güçlendirilesi, güçlü yerel mülkiyet ve kamusal varoluş tedbirlerinin hizmet yetisi yüksek gelişimi için angajman göstermektedir.

Demokrasinin, içi boş bir kılıf olmaması için yerel yönetimler ve devletin yeterli malî araçlara ve iktisadî ve sosyal süreçlere etki olanaklarına ihtiyaçları vardır. Bu nedenle de kamusal varoluş tedbirlerinin ve sosyal güvenlik sistemlerinin özelleştirilmelerini reddediyor ve kamusal mülkiyetin güçlendirilmesini talep ediyoruz.

DIE LINKE, katılımcı bir bütçe politikası, yerel demokrasilerin önemli bir biçim olarak yurttaş bütçeleri için etkide bulunmaktadır. Vizyonumuz, içerisindeki insanları kendi meselelerini kendilerinin kararlaştırarak halledecekleri ve biçimlendirecekleri ve topluluklarının sosyal ve ekolojik biçimlendirilmesini kendilerinin üstlenecekleri dayanışmacı yurttaş komünleridir.

Sivil toplumun özidaresi, demokratik katılım hakkının önemli bir alanıdır. Bu, kentlerdeki ve yerleşim bölgelerindeki sosyal birlikteliği güçlendirir. Dernekler, birlikler ve girişimler, yurttaşların çeşitli alanlardaki toplumsal görevleri üstlenmelerini olanaklı hâle getirmektedirler. DIE LINKE bu nedenle, toplumsal görevleri üstlenen sivil aktörlerin teşvik edilmesini istemektedir. Bununla birlikte, sosyal ve ekolojik standartları güvence altına almak için saydamlık ve kamusal kontrol talep etmektedir. Demokratik meşruiyet ve üstlenilen görevler için yeterince finansman bunun önkoşuludur.

Biz, parlamentoların demokratik karar alma kurumları olarak güçlendirilmelerini istiyoruz. Bunun için ve hükümetler ve idareler ile eşit göz hizasında davranabilmeleri için uygun haklara ve kaynaklara ihtiyaçları vardır. Avrupa çapında da parlamenter etki ve kontrol olanaklarının güçlendirilmesine ihtiyacımız var.

Kapitalizm, demokrasinin halk egemenliği olarak varlığının altını oymuştur. Seçimler, seçilenlerin kararlarını büyük şirketler ve varlıklılar tarafından dikte edilmesine izin verirler ve demokratik kontrolden kaçınırlarsa, anlamsız olmaktadırlar. Bu nedenle, iktisadî birliklerin ve şirketlerin partilere bağış yapmalarının ve eyalet parlamentolarında, Federal Parlamento'da ve Avrupa Parlamentosu'ndaki milletvekillerini ücret listelerine almalarının yasaklanmasını talep ediyoruz.

Canlı demokrasi, halk oylamaları ve halk girişimleri üzerinden doğrudan demokratik kararlar için genişletilmiş olanaklar yaratmalıdır. Bu, esaslı önem taşıyan Avrupa sözleşmeleri için de geçerlidir. Biz, aşağıdan yukarıya doğru politikanın yeni biçimlerinin geliştirilmesi için uğraş veriyoruz. Politik grev ve genel grev bunların arasındadır.

Bireysel hakların güçlendirilmesi

Yurttaş haklarının kısıtlanmasına ve güvenlik devletinin yaygınlaştırılmasına karşı, bireysel hakların güçlendirilmesini, kişisel bilgilerin korunmasını, sosyal örgütlerin ve hareketlerin katılım olanaklarını ve devletin güvenlik organlarının bağımsız demokratik kontrol altına alınmasını koymaktayız. Kamusal alanların demokratik özidaresine yönelik girişimleri destekliyoruz. Güvenlik devletinin genişletilmesini reddediyor ve polis, Federal Ordu ve gizli servislerin birbirlerinden ayrılmasını ve demokratik kontrolünü talep ediyoruz. Almanya ve Avrupa Birliği içerisinde yaşayan bütün insanların eşit politik ve sosyal haklara kavuşmalarını savunuyoruz, çünkü politik ve sosyal haklar insan haklarıdır. Hukuk devleti sosyal olmalıdır. Günümüzde, canlı demokrasinin koşulu olan eşitliği yasa önünde sağlanması maddî olarak yerine getirilmemektedir. Yüksek değerdeki bir mahkeme duruşmasını ancak malî olanakları olanlar kullanabilmektedirler. Bu, büyün insanların mahkeme önünde eşit hâle getirilmeleri için değiştirilmelidir.

Göç ülkesi Almanya

Almanya bir göç ülkesidir. Biz, göçmenlerin haklarını ve fırsatlarını güçlendirmek istiyoruz. Aile birleşimi, gerek çocuklar için, gerek eşcinsel ve farklı cinsiyetteki yaşam partnerleri, gerekse de ikinci dereceden akrabalar için olanaklı olmalıdır. Lisan öğrenimi gelişimi ve

öğrenim başarısının teşvik edilmesi bunun için bir anahtardır. Etnik azınlıklar, kendi dillerini, kültürlerini ve kimliklerini koruyabilmek için en uygun çerçeve koşulları ve maddî destek almalıdırlar.

DIE LINKE, farklı etkin kökenden olan bütün insanların çeşitliliklerinin kabullenilmesi altında, karşılık saygıya dayanan bir toplumsal birliktelik için uğraş verir. Bu, öncelikle göçmenlerin bütün toplumsal kararlara demokratik katılım hakkını içerir. DIE LINKE, yaşamlarının odak noktası olarak Almanya'yı seçmiş olanların seçme ve seçilme hakkı ve istihdam piyasasına girişte eşit hakları olması için uğraş verir. Burada doğan ve ebeveynleri Almanya'da yaşayan bütün çocuklar Alman vatandaşlığına alınmalıdır. Çifte vatandaşlıklar esas itibariyle olanaklı olmalıdır.

İnsan haklarının zedelenmesinden, savaşlardan ve politik koğuşturmalardan kaçan insanlar reddedilmemeli veya yurt dışı edilmemelidirler. Biz, temel hak olan sığınma hakkının yeniden uygulamaya sokulmasını talep ediyor, mültecilerin illegalize edilmelerine, yurt dışı edilmelere, rezidans zorunluluğu gibi her biçimde özel yasalara ve [mültecilerin toplandığı] kamplara karşı mücadele ediyoruz. AB'nin insanlık dışı kapanma politikası sonlandırılmalıdır – biz, Kale Avrupa'sını istemiyoruz.

Antidiskriminizasyon politikası

DIE LINKE, cinsiyet, yaş, din, etnik köken, cinsel yönelim ve kimlik veya bedensel veya zihinsel engeller nedeniyle söz konusu olan ayırımcılığa karşı çıkar. Ulaşımdaki, okullar ve meslek okullarındaki, meslekteki ve iletişimdeki bütün engelleri, engeli olan insanları ve yakınlarını aktif bir şekilde katarak hedefli olarak azaltmak ve aşmak istiyoruz. Biz, birlikte yaşamanın farklı biçimlerinin eşit olarak saygı duyulmasını, dikkat edilmesini ve korunmasını istiyoruz. Aile politikasında bir paradigma değişimi acilen gereklidir ve yeni bir aile anlayışını gerekli kılmaktadır. Evli ve evli olmayan ebeveynler ve Patchwork ailelerinin yanısıra, lezbiyenler, gayler, biseksüeller ve diğer, geçerli olan cinsiyet rollerine sokulmak istenmeyenlerin, tek başına yetiştirici olarak kabul edilmeleri gerekmektedir. DIE LINKE, lezbiyenlerin, gaylerin ve alışılmış cinsiyet rollerine uymayanların hukuksal eşitlenmesi ve sivil toplum yapılanmalarının teşvik edilemesi için mücadele eder.

Kurtuluşçu öğrenim

Öğrenim insanları, birey olarak ve diğerleri ile birlikte özgür, sosyal sorumlu ve kendi kaderini tayin edici bir yaşam sürdürebilme ve toplumsal gelişmeyi aktif olarak biçimlendirmeye katılma durumuna getirmeli. Böylesi kurtuluşçu bir öğrenim, öğrenenlerin kendi kendilerine karar vermelerini gerekli kılar ve yaratıcılığı, eleştiri ve eyleme geçme yetisini, dayanışma ve tarihsel-politik bilinci teşvik eder. İnsanların toplumsal ve küresel temel sorunlarını halletmek için yetiler geliştirir.

Hemen hemen hiç bir sanayi ülkesinde, burada olduğu gibi sosyal köken öğrenim başarısı belirlemektedir. Yüksek ve alçak öğrenimin çok halkalı yapısına sahip olan öğrenim sistemi, sosyal seleksiyonu güçlendirmekte ve üst sınıfların öğrenim imtiyazlarını kökleştirmektedir. Biz, herkes için öğrenimi temel hak olarak yerleştirmek ve öğrenim engellerini kaldırmak istiyoruz. DIE LINKE, çocuk ve gençlerin seleksiyonu ve dışlanmasını istememekte, aksine herkesi içeren, herkesi teşvik eden ve içerisinde bütün çocukların olanaklı olduğunca uzun süre beraberce Birlik Okullarında öğrenen ve hepsinin teşvik edildiği [bir öğrenim sistemi] istemektedir. Bu, [okulun] çevresinin de, yani semt ve mahallenin, boş zamanların, sporun ve grup yaşamının, çocukların ve gençlerin iyiliğine yönelik biçimlendirilmesini gerekli kılmaktadır. Çocuk yoksulluğu ortadan kaldırılmalıdır. Biz, - ebeveynlerin çalışma durumundan bağımsız olarak – olanaklı olduğunca erken öğrenim hakkı için uğraş veriyoruz. Öğrenimin yüksek kalitesi, yetiştiricilerin yüksek okul eğitimini ve gelir durumlarının iyileştirilmesi gerekli kılmaktadır.

Öğrenim alanının bütün seviyelerinde ve kademelerinde yaygın kararlara katılım hakkı, okul öncesi öğrenim süreçlerinin daha güçlü teşviki ve – çocuk bahçesinden gelişme öğrenimine kadar – bütün öğrenimde harç alınmaması bunlar arasındadır. DIE LINKE bunun ötesinde, meslek öğreniminden, kamusal olarak finanse edilen yetişkinler öğrenim teşvikine kadar, yeni sosyal haksızlıkların oluşmasına meydan vermeden meslek eğitimi veya gelişim öğrenimi içerisindeki reşit olan yetişkinlerin ebeveynlerinden bağımsız bireysel gereksinimini karşılamayı güvence altına alacak bir yapısal reformun gerçekleşmesini savunmaktadır. Bunun için, sosyal açıdan daha kötü durumda olan ailelerin yükünün hafifletilmesini ve malî durumları iyi olan ailelerin, genç insanların meslek öğrenimi ve gelişim öğrenimi için toplumsal katkılarını sağlamak amacıyla, nafaka ve vergi hukukunda geniş değişiklikler gerekmektedir. Bizim için bu yetişkinler öğrenim teşviki, herkes için yaşam boyu öğrenim hakkının gerçekleştirilmesinin önkoşuludur. Kreşler, okullar ve yüksek okullar ile yetişkin öğrenim kurumları kamusal ve demokratik biçimde organize edilmelidirler. Özelleştirmeler durdurulmalı ve geriye alınmalıdır. Yüksek okul organlarında çeyrek eşit temsiliyet üzerinden öğrencilerin, çalışanların ve akademik orta seviyenin etkisini artırmak istiyoruz.

Ülke çapında yaygın ve seçmelere uygun bir meslek eğitim arzını talep etmekteyiz. Bunun için, mesleki eğitiminin bölüştürme finansmanı gereklidir. Yüksek okullar genişletilmeli, öğrenci sayıları yükseltilmeli, yönetmelikler azaltılmalı ve eleştirel bilim için özgür alanlar yaratılmalıdır. Öğrencilerin sürmekte olan sosyal seleksiyonunu reddetmekte ve kısmî borç yerine hibe olarak yapılacak geniş bir BaföG [*Federal Öğrenim Yardımı Yasası*] ödemesini talep ediyoruz. Her öğrencinin master öğrenimi hakkı olmalıdır. Biz, eleştirel bilim için serbest alanları yeniden feth etmek istiyoruz. Yüksek öğrenim, bireysel meslekî faaliyete hazırlık yapmalı ve eleştirel düşünce yetisini geliştirmelidir. Kendi kaderini tayin hakkı içerisindeki gelişim öğrenimi yasal ve malî olarak herkes için düzenlenmeli ve gerçekleştirilmelidir. Bütün bunlar, öğrenim için daha fazla kamu kaynağını ve federal devlet ile eyaletler arasında daha iyi bir işbirliğini gerekli kılmaktadır. Devletin finans mimarisi, öğrenim giderlerini desteklemeli ve engellememelidir. Öğrenim, bir meta değil, kamusal mülkiyettir!

Bilgi ve kültür toplumu

Öğrenim, bilgi, sosyal yeti, yaratıcılık, insanları bir ağ etrafında toplama ve heyecanlandırma yeteneği, belirleyici üretici güçler hâline gelmiştir. Bugün teknolojik ilerleme sayesinde, küresel işbirliği ve aynı zamanda da olanaklı olduğunca yüksek otonomiyi koruma olanaklı hâle gelmiştir. Yeni medya araçlarının kullanıcıları, aynı zamanda [yeni medya araçlarının] yaratıcılarıdırlar. Öğrenim, bilgi ve komünikasyon, iktisat ve toplumda ve demokratik süreçler ile kararlarda merkezî önem kazanmışlardır. Ancak, herkesin bu alanlarda yeti kazanma fırsatı yoktur. Bu nedenle, bilgiye sahip olan ve bilgi ile üretken bir şekilde davranabilenler ile bilgiye ulaşımı zor olan veya engellenenler arasındaki uçurum derinleşmektedir.

Biz, bilim insanlarının ve kullanıcıların daha fazla toplumsal sorumluluk almasına yol açan ve [bilimin] sonuç ve aydınlatmasına daha fazla insanın katılmasını ve yıkıcı güçleri durdurabilmelerini sağlayan bir bilim gelişimini istemekteyiz. Bu, bilimlerin doğal çevrenin korunması için kullanımını da içermektedir. Toplumsal bilgi üzerindeki özel tekel, herkese ait olan bilgiye özgür ulaşımın demokratik ilkelerine ters düşmektedir. Bu nedenle bilim kurumlarının, aynı kütüphanelerin, müzelerin, tiyatroların ve diğer bilgi ve kültür yuvalarının da olduğu gibi, özelleştirilmesini reddediyoruz.

Emansipasyon ancak bir kültür toplumu temelinde olanaklıdır. Bu nedenle, kültürel üretimin taşıyıcılarının çeşitliliği, kamusal ve kamu yararına çalışan kurumların, bağımsız yayın evlerinin, stüdyoların, ajansların ve sanatsal üretim firmalarının çoğulculuğu için uğraş veriyoruz. Biz, bölgesel kültür yaşamını bütün sosyal muhitlerde teşvik etmek, kültürel kendi

kaderini tayin hakkını bütün yaş grupları için garanti etmek ve herkes için kültüre ulaşım ve katılımı malî olarak da olanaklı kılmak istiyoruz.

Demokratik kontrol edilen medya

Bir çok insan modern medya araçlarına ulaşamamakta ve böylece çağdaş enformasyon teknolojisi ile sunulan olanakları kullanamamaktadır. Kitle iletişim araçları genellikle az sayıda konsernin ve finans yatırımcısının mülkündedir. Onlar neyi öğreneceğimize ve bileceğimize, ne üzerine konuşacağımıza ve ne düşünmemiz gerektiği üzerine karar verebiliyorlar. Medya kullanımı ve medya tarafından kontrol giderek üstüste geçmektedir. DIE LINKE, buna karşı, gözetleme ve kontrole karşı, bilgi ve düşünceyi ifade etme hakkı ve kamusal iletişim araçlarının güçlendirilmesi için mücadele etmektedir.

DIE LINKE, çağdaş iletişim araçları gibi medyanın çeşitliliğini ve özgürlüğünü, yaratıcı telif haklarının korunmasını ve internetin özgür kullanımını savunmaktadır. Bu, aynı serbest ulaşılan bilgisayar programlarının (Open Source) teşvik edilmesi, dijital mülkiyet haklarının kısıtlanması ve genel ulaşıma açık ve büyük dijital bilgi envanterinin güvence altına alınması gibi kamusal görevdir. Eser sahiplerinin, [eserleri] değerlendiren şirketler karşısındaki haklarını genişletmek ve aynı zamanda da ticarî olmayan kullanımın olanaklı olduğunca sınırlandırılmamasını sağlamak istiyoruz. Biz, kamusal bilgi ve kültür alanlarının genişletilmesi ve redaksiyonlardaki basın özgürlüğü için uğraş veriyoruz. Kamusal bilgi ve kültür değerleri üzerine verilen mücadele, toplumumuzun geleceğini önemli ölçüde belirleyecektir.

Kiliseler ve dinî cemaatler

DIE LINKE, kiliselere ve dinî cemaatlere, özel ödevlerine ve bağımsızlıklarına saygı gösterir. Bildirimde, ruhanî destekte ve diakon görevlerinde bağımsızdırlar ve hiç bir devlet etkisi altında değillerdir. Devlet ve kilise ayrılmıştır. Biz, bütün dinî cemaatlerin vicdan özgürlüğü hakkını savunuyoruz. Ancak, temel hak ve özgürlükler kiliselerde, dinî cemaatlerde ve onların kurumlarında da geçerli olmalıdır. İnanmayan hiç bir kimse herhangi bir şekilde haksızlığa uğratılmamalıdır. Biz, dinin her türlü politik amaçlı kötü kullanımına karşı çıkmaktayız. Okullarda verilen etik ve din dersi, dinler üzerine bilgi vermeye hizmet etmeli ve inanç kurumlarının karşılıklı toleransını teşvik etmelidir.

Faşizm ve ırkçılıkla mücadele

Antifaşist pratiğimiz, Buchenwald [*Toplama Kampı*] yeminine sadıktır: »Nazizmin kökleriye birlikte yok edilmesi şiarımız, barışın ve özgürlüğün yeni bir dünyasını kurmak, hedefimizdir.« Bu anlamda faşizmle, aşırı sağcılıkla, ırkçılık ve antisemitizmle politik ve ceza hukuku çerçevesinde mücadele edilmesini talep ediyor ve bütün faşist örgütlerin yasaklanması için uğraş veriyoruz. Nasyonalsosyalizmin cürümlerinin yalanlanmasına karşı kararlı bir şekilde karşı çıkacağız. Sözde »ulusal kurtarılmış bölgelere« tahammül edilmemeli, aksine aydınlatma ve hedefli aksiyonlarla püskürtülüp, engellenmelidirler. Aynısı nazilerin buluşma yerleri ve nazi dükkânları için de geçerlidir. Biz, antiırkçı ve antifaşist öğrenim çalışmasının güçlendirilmesi için uğraş veriyoruz.

3. Doğa ve toplumu nasıl koruyabiliriz? Sosyo-ekolojik yeniden yapılanma

21.Yüzyıl, dağılım adaletinin, sürdürülebilir gelişmenin ve kalitatif ve selektif, çevreyi koruyan bir büyümenin yüzyılı olmalıdır. Acil olan sadece çevre zararlarına karşı sonradan reaksiyon göstermek değil, tersine çevrenin zarar görmesinin önceden engellenmesidir. Doğanın korunması güçlendirilmeli ve hayvan koruması tutarlı bir şekilde gerçekleştirilmelidir.

Sosyo-ekolojik yeniden yapılanma

DIE LINKE, Almanya ve Avrupa'daki sosyo-ekolojik yeniden yapılanmayı en belirleyici hedeflerinden birisi ve bütün politika alanlarındaki esaslı kesit görev olarak görmektedir. Ürünlerin üretiminin ve hizmetlerin en yüksek hedefinin kâr olmasını değil, sosyo-ekolojik hedeflere yönelmesini istemektedir. Sosyal ve ekolojik bir sürdürülebilir gelişme için Almanya'daki madde ve enerji cirolarının son derece azaltılması mutlak bir öncelik kazanmıştır. Avrupa Birliği uluslararası alanda ekolojik öncü rol üstlenmelidir.

Sosyo-ekolojik yeniden yapılanma, yeni, çevreye uygun yaşam biçimlerinin ve yeni bir refah tipinin oluşmasını gerekli kılmaktadır. Sosyal güvenliğe, insanlar arası dayanışmacı ilişkilere, sağlık ve boş zamana, öğrenim ve kültüre bu çerçevede, keşiş yaşam stilini önermeyen anlamda artan bir önem gelecektir.

Çevre için sürdürülebilir sorumluluk, dünyadaki her insana farklı doğal yaşam koşullarına saygı gösterilerek, dünya kaynaklarını kullanmada eşit hak verilmesi anlamına gelmektedir. Biz, ekolojik adaleti ve dünyanın yoksul ülkelerine çevre ve beslenme sorunlarının çözümünde dayanışmacı destek verilmesini talep ediyoruz. Almanya ve Avrupa, BMÖ'nün yoksulluğu, çocuk ölümlerini, okuma yazma bilmemeyi, az gelişmişliği ve çevrenin yok edilmesini azaltma yönündeki gelişme hedeflerinde üstlendikleri yükümlülükleri yerine getirmelidirler.

Enerji dönemeçi

Biz, bir enerji dönemeçi ve solar devrim için uğraş veriyoruz. Enerji dönemeçi, sosyo-ekolojik yeniden yapılanmanın kalbidir. [Enerji dönemeçi] ayrıca enerji etkinliğinin teşvik edilmesini ve iyileştirilmesini, öncelikle ama enerji ve hammadde tüketiminde tasarruf ve enerji karışımının, yenilebilir enerji taşıyıcıları lehine değiştirilmesini gerekli kılmaktadır. Bu sadece teknolojik yeniden biçimlendirme sorunu değildir, aksine üretim biçimlerimizde ve yaşama biçimlerimizde değişim gereklidir. Yenilebilir enerjiler ve güç-ısı-koşumu için öncelikli düzenlemeler ve nükleer ve fosil enerji taşıyıcıları için verilen sübvansiyonların azaltılması zorunludur. DIE LINKE, Almanya'daki sera gazı emisyonlarını önkoşulsuz olarak, 1990 yılına oranla 2020'ye kadar yarıya indirmek ve yüzyılın ortasına kadar bu oranın yüzde 90'a kadar indirilmesi için etkide bulunulması için uğraş vermektedir.

Biz, enerji konsernlerini kamusal mülkiyete almak ve demokratik kontrol altına sokmak istiyoruz. Enerji karteli çözülmeli, enerji tedariki olduğunca yeniden yerelleştirilmeli, enerji tekelleri adım adım ortadan kaldırılmalıdır. Biz, nükleer enerji kullanımından hemen vazgeçilmesini istiyoruz. Orta vadede bütün enerji gereksinimi regeneratif kaynaklardan tatmin edilmelidir. Bu nedenle, sanayi toplumunun enerji sisteminin, fotovoltaikten rüzgâr enerjisine, hidroelektiriğe, gel-git enerjisinden biyokütle kullanımına kadar, yenilenebilir enerjiler yönünde yeniden yapılanması teşvik edilmelidir. [Biyokütle kullanımında] insanların gıda maddesi ihtiyacını karşılayacak ziraî alanların, biyobenzin üretimi için kullanılmamasına dikkat edilmeldir. Gerçi bu ulusal düzeyde de önemlidir, ama Avrupa çapında ve güneyin ziraat ülkelerinde daha fazla önem taşımaktadır.

Bölgesel iktisadî devridaim ve trafik dönemeçi

İktisat, bilim ve teknoloji politikalarını, altyapı ve bölge politikaları ile trafik politikasını, iktisatın ve toplumun ekolojik yeniden yapılanmasına yönlendirmek istiyoruz. En aza indirilmiş materyal ve enerji tüketimi olan bölgesel iktisadî devridaimlerin oluşturulması, çevrenin yok edilmesi ve azgelişmişlikten kurtuluş için önemli bir yoldur. Kamusal kitle ulaşım araçları genişletilmeli ve yakın ulaşım, orta vadede kullanıcılar için ücretsiz olmalıdır. Nakliyat trafiği sosyo-ekolojik yeniden yapılanma sürecinde azaltılmalı ve olanaklı olduğunca deniz ve demiryolu araçlarına aktarılmalıdır. Uçakla ulaşım, özellikle Almanya ve Avrupa içi trafikte azaltılmalıdır. Kentlerin sosyo-ekolojik yeniden yapılanması gereklidir.

4. Barışı nasıl sağlayacağız? Silahsızlanma, kolektif güvenlik ve ortak gelişme

DIE LINKE enternasyonalist politikasını dört ilke üzerine kurar: kolektif ve karşılıklı güvenlik üzerinden barış, silahsızlanma ve yapısal saldırmazlık yetisi, açlığın, azgelişmişliğin ve çevre zararlarının aşılmasında dayanışmacı politika. Sosyal, demokratik ve barışçıl bir Avrupa Birliği için mücadele. BMÖ'nün reformu ve güçlendirilmesi.

Terörist savaşlar yerine dayanışma içinde barış

DIE LINKE için savaş politikanın aracı değildir. NATO'nun dağıtılmasını ve yerine, Rusya'nın katılımı altında kolektif güvenlik sisteminin konulmasını istiyoruz. Federal Ordu'nun bütün savaş operasyonlarının durdurulmasını talep ediyoruz. Bunlar arasında, BM Şartı'nın VII. Bölümü gereğince BM tarafından yürütülen askerî operasyonlara katılım da yer almaktadır. Dışpolitikanın militaristleştirilmesini kabullendirmek için »sivil askerî kooperasyon« ve »güvenlik ağı« konseptlerinden bahsedilmektedir. DIE LINKE, askerî ve sivil tedbirlerin birbirleri ile bağlanmasını reddetmekte, sivil yardımların askerî amaçlar için enstrümentalize edilmesini istememektedir.

Silahsızlanma ve stratejik saldırmazlık yetisi

Silahlanma, askerî yurtdışı operasyonları ve AB-NATO-Partnerliği yerine, BM Şartı'nda yazılı olan uluslararası ilişkilerde mutlak şiddet yasağına uyan barışçıl bir dış ve güvenlik politikasına dönüş gereklidir. DIE LINKE bu nedenle silahsızlanmayı ve silahlanma kontrollerini gerekli görmekte, kriz bölgelerine kesin silah ihracatının yasaklanmasını ve silahlı kuvvetlerin mutlak savunma potansiyelleri temelinde yeniden yapılanmasını talep etmektedir. AB ve Almanya esas itibariyle bütün nükleer silah opsiyonlarından feragat etmeli ve Almanya'da konuşlandırılmış olan nükleer silahlar geri çekilmeli ve yok edilmelidirler. Kitle imha silahları yasaklanmalıdır. Avrupa Birliği, sivil ihtilaf önlemi konusunda öncü rol üstlenmeli ve bunun için gerekli olan kapasiteleri yaratmalıdır.

Almanya'daki bütün yabancı askerî üsler kapatılmalıdır. Federal Cumhuriyet'in altyapısının, uluslararası hukuka aykırı savaşların yürütülmesi ve tutukluların kaçırılması gibi insan haklarına aykırı tedbirlerin gerçekleştirilmesi için kullanılamamalıdır.

Demokratik, barışçıl ve sosyal bir AB

Avrupa Birliği, Avrupa'daki barışın korunması, iktisadî gelişme ve iktisat krizleri ile baş edilmesi, çalışanların çıkarının korunması, Avrupa'nın sosyo-ekolojik yeniden yapılanması ve küresel meydan okumalarla başa çıkılabilmesi için vazgeçilemeyecek bir hareket alanıdır. DIE LINKE, diğer sol partilerle birlikte Avrupa'da politika değişikliği için uğraş vermektedir. Biz, başka, daha iyi bir AB istiyoruz! Avrupa Birliği, gerçek bir demokratik, sosyal, adil ve barış birliği olmalıdır.

AB'nin, 2009 Lizbon-Sözleşmesi'nde bir araya getirilen şimdiye kadarki antlaşma temelleri, piyasanın ve şirketlerin neoliberal temel özgürlüklerinin sağlanmasını merkeze koyduklarından, militaristleşmeyi sürdürdüklerinden ve sermaye trafiği kontrollerini yasakladıklarından, [demokratik, sosyal, adil ve barış birliği] için uygun değillerdir.

Avrupa Birliği'nin demokratik bir yeniden kuruluşa ve bütün ülkelerde halk oylamaları ile kararlaştırılacak olan bir anayasaya gereksinimi vardır. DIE LINKE, açık bir şekilde barışın korunmasına, sivil ihtilaf çözümlerine ve silahsızlanmaya yükümlü kılan bir Avrupa Anayasası'nı istemektedir. Demokrasi ve insan haklarını herkes için kökleştiren bir anayasa. Çevreyi ve kültürü koruyan bir anayasa. AB'nin iktisat tarzı için düzen politikası yaptırımlarını içermeyen ve yoksulluk ve dışlanmayı engellemek için sosyal haklar ile sosyal devlet ilkesini kökleştiren bir anayasa. Biz, güçlü bir Avrupa Parlamentosu, bütün Avrupa kurumlarında saydam karar verme süreçleri ve yurttaşlarının daha fazla doğrudan katılımı olan bir Avrupa Birliği istiyoruz.

Biz, demokratik bir biçimde kontrol edilen ve fiyat istikrarının yanısıra, tam istihdam ve sürdürülebilirlilik hedeflerini takip etmeye yükümlü olan bir Avrupa Merkez Bankası istiyoruz. İstikrar ve Büyüme Antlaşması'nın yerine sürdürülebilir gelişme, tam istihdam, sosyal güvenlik ve çevre koruma antlaşması yerleştirilmelidir. Yıkıcı mevzii rekabeti, sosyal-, vergi- ve ücret dumpingi yerine, bir Avrupa iktisat hükümetinin kurulmasını talep ediyoruz. [İktisat hükümeti] koordine edilen bir iktisat ve istihdam politikasıyla kaliteli büyümeyi, iyi işli tam istihdamı, sosyal ve ekolojik sürdürülebilirliği ve kamusal hizmetler ile mülklerin korunması ve genişletilmesini sağlamalıdır.

AB içerisinde nasıl rekabet kontrol ediliyorsa, sosyal kuralların yerine getirilip getirilmediği de AB çapında kontrol edilmeli ve kurallara aykırılık cezalandırılmalıdır. Vergi dumpingini engellemek için, vergilendirme temellerinin tek tipleştirilmesi ve geniş bir şekilde biçimlendirilmesi ve yüksek asgarî vergi oranları gereklidir. DIE LINKE, AB öncelik hukukunda bir sosyal ilerleme maddesinin yerleştirilmesi için uğraş vermektedir. DIE LINKE, AB içerisinde hizmetlerin, gerçekleştirildikleri ülkedeki koşullara göre sunulmasını istemektedir.

Uluslararası işbirliği ve dayanışma

Dünya çapındaki ihracat piyasalarından pay alma rekabetini ilerletmek yerine, yoksul ülkelere gelişme perspektifleri yaratan, küresel sosyal, ekolojik ve demokratik hakları sağlayan dayanışmacı bir dünya iktisat düzeni, hedefimizdir. Doğrudan yatırımlar ve ulusaşırı konsernlern, sıkı kurallar ve kontrol altına sokulmalıdırlar. Sosyal ve ekolojik standartlara uyulması garanti altına alınmalıdır. Uluslararası kurumlar demokratikleştirilmelidirler.

Dayanışmacı gelişme ve barış birbirlerini gerekli kılarlar. Kamunun gelişme işbirliğinin, onyıllar önce üzerine anlaşıldığı gibi nihâyet asgarî olarak GSMH'nın yüzde 0,7'sine yükseltilmelidir. Özellikle azgelişmişlik, devletin çözülmesi ve iç savaştan etkilenen ülkeler desteklenmelidirler [*güçlendirilmelidirler*]. Bunun için, borçların silinmesi, gelişme yardımının yükseltilmesinin hızlandırılması, bilhassa öğrenim, sağlık ve varoluş tedbirleri gibi güçlü kamu hizmetlerinin inşasında ve demokratik hukuk devleti yapılanmalarınının oluşmasında destek ve uygun teknoloji transferi gibi tedbirler katkı sunabilir.

21.Yüzyıl'ın sosyo-ekolojik yeniden yapılanması ancak küresel ve dayanışmacı bir biçimde başarılabilir. Sadece iklim felaketini engellemek için Kuzey'in [ülkelerinin] Güney'in [ülkelerine], uzmanların tahminlerine göre, yılda yaklaşık yüz milyar Dolar destek yardımı vermeleri gerekiyor – zengin ülkelerin gelişme yardımı için çoktan kullanıma hazırlamak zorunda oldukları ve GSMH'nın yüzde 0,7'sine eşit yardımların haricinde. DIE LINKE, Federal Cumhuriyet ve Avrupa Birliği'nin, yoksullukla mücadele ve gelişmekte olan ülkelerdeki iklim değişimine uyum ile [iklim değişimini] sınırlandırma için yapacakları maddî ve teknik katkıyı, hiç bir önkoşul öne sürmeden ve gerekli olan düzeyde gerçekleştirmelerini talep etmektedir. Çevre koruyucu teknolojiler gelişmekte olan ülkeler ya ücretsiz, ya da uygun özel koşullar altında kullanıma bırakılmalıdır. Yüksek enerji ve kaynak kullanan üretimlerin Kuzey'den Güney'e aktarılmasına mutlak olarak karşı çıkmaktayız.

Gelişme politikası Güney-Güney-İlişkileri ile bölgesel piyasaları ve küçük çiftçi üretimini desteklemeli, hammaddelerin gelişmekte olan ülkelerde işlenmesini teşvik etmeli, dünya piyasalarında adil fiyatlar sağlamalı, gelişme politikasının merkez konusu olarak cinsiyet adaletini kolaylaştırmalı ve kadın ve kızların öğrenimini teşvik etmelidir. Finans piyasalarının regülizasyonu ve bölgesel rezervlerin inşasıyla gıda maddeleri spekülasyonu engellenmelidir. Biyobenzin üzertimi için zıraî hammaddelerin ithalatı durdurulmalıdır. Biz, gelişmekte olan ülkeler yönelik ihracatın sübvanse edilmesine karşıyız ve beslenme konusundaki bağımsızlıklarının güvence altına alınmasında desteklenmeleri için uğraş veriyoruz. AB'nin küresel Güney'deki ülkelerle yapacağı enerji partnerlikleri, ortak bir enerji dönemeçine girişi

için biçimlendirilmelidir. Yoksulluğu, azgelişmişliği ve çevrenin yok edilmesini aşmayı zorlaştıran girişimler durdurulmalıdır.

V BİRLİKTE POLİTİKA DEĞİŞİMİ VE DAHA İYİ BİR TOPLUM İÇİN

DIE LINKE, Federal Cumhuriyet'teki politik güç dengelerini değiştirmeye başlamıştır. [DIE LINKE], daha yüksek ücretler, kamusal gelecek yatırım programı, ücretsiz öğrenim, sosyal güvenlik, sürdürülebilir enerji politikası ve doğal çevrenin korunması için verilen mücadelenin demokrasi ve barış için yeni bir güçle devam ettirilmesine katkı sağlamaktadır. Bugün politika neoliberal partilerin karteli tarafından artık boyunduruk altına alınamamaktadır.

DIE LINKE, neoliberalizme ve sermayenin egemenliğine, emperyalist politika ve savaşa karşı esaslı toplumsal ve politik muhalefettir. Demokratik ve sosyal, kurtuluşçu ve barışçıl bir toplum için mücadele etmektedir. Toplumsal direnişin mobilizasyonu ve esaslı bir yeniden biçimlendirme ile sosyalist bir toplum yoluna girmekteyiz. Bunu yaparken, geçmişin sosyal ve politik mücadeleleri ile elde edilen sosyal devlet, hukuk devleti ve demokratik kazanımlar ile ekolojik düzenlemelere kendimizi bağlamaktayız. Biz, onları geliştirmek ve daha ileri giden değişimler için bir çıkış noktası olarak kullanmak istiyoruz.

DIE LINKE'nin stratejik merkezî görevi, toplumun dayanışmacı yeniden biçimlendirilmesini ve sosyal, ekolojik ve barışçıl bir politikayı gerçekleştirmek için toplumsal güç dengelerinin değişmesine katkı sağlamaktır. Biz, iktidar ve mülkiyet ilişkilerinin değişimini hedeflemekteyiz.

Geniş sol birlikler

Politik yön değişimi sadece parlamenter düzeyde gerçekleştirilemez. [Yön değişimi] parlamento dışı ve parlamenter alandaki politik mücadelelerin karşılık etkilenmesi ile gerçekleştirilebilir. Sosyal dönüşüm ve politik değişim toplumun içinden çıkmalı ve bir çok insan tarafından taşınmalıdır. Bu nedenle, toplumun dayanışmacı yeniden biçimlendirilmesine yönelik solcu, demokratik, sosyal, ekolojik ve barışçıl bir politika için ve neoliberalizm ile sermaye egemenliğine karşı geniş bir toplumsal birlik için mücadele etmekteyiz.

Bu birlik, hem ücrete bağımlılar ve sosyal açıdan haksızlığa uğrayanlar ile tehdit altındaki orta katmanlara, hem de sosyal ve özgürlükçü yönelimde olan muhitlere seslenmelidir. Biz, bağımlı çalışanların, işsizlerin ve Almanya, Avrupa ve uluslarası alanda ayırımcılığa uğrayan insanların ortak çıkarlarından ve somut sorunlarından hareket etmekteyiz. Biz, sendikaların, küreselleşme karşıtı ve toplumsal eleştiri yapan girişimlerin, sosyal hareketlerin, bilim ve kültürden ilerici insanların ve partili politik solcuların ittifakını istemekteyiz. Aşırı sağcılığa, ırkçılığa, antisemitizme ve islam düşmanlığına karşı olan birliktelikleri destekliyor ve sosyal adalet, kurtuluş ve daha fazla demokrasi, barış ve doğanın korunması için uğraş verenlerle birlikte etkide bulunmak istiyoruz.

Burada özellikle güçlü, aktif, mücadeleci ve politik olarak bağımsız davranan sendikalar önemlidir. Onlar, sadece sivil toplumda hareket etmekle değil, aynı zamanda çalışma dünyasında da kökleşmeleri nedeniyle, diğer sosyal güçler ve hareketlerden farklıdırlar. Bu da sendikal açıdan örgütlü çalışanlara, başka sosyal grupların sahip olmadıkları ve sosyal ve sosyalist yeniden biçimlendirmelerin gerçekleşmesinde merkezî önem taşıyan bir toplumsal güç pozisyonu vermektedir.

DIE LINKE, sol bir parti olmasından hareketle, politik ittifaklara kendi yetilerini taşır ve onları kaynakları ile destekler. Parti olarak, politik partnerlerimizin istem ve aktiviteleri üstlenmekte ve kendi işlevimizi yerine getirmekteyiz. Üyelerimizi sendikalar, sosyal örgütlenmeler, girişimler, projeler ve küreselleşme karşıtı hareketlerde aktif olarak çalışmaya cesaretlendiriyoruz.

Biz, insanları, çıkarlarına ters düşen politikalara karşı – yürüyüşler, yurttaş istemleri ve sivil itaatsizlik, aynı zamanda politik grevler ve genel grevle direniş göstermeye cesaretlendiriyoruz. [Politik ve genel grevler], diğer Avrupa devletlerinde görüldüğü gibi, egemenlere ve sermayeye sınırlarını göstermek ve değişimleri gerçekleştirmek için en etkin mücadele biçimleri arasındadır.

Biz, diğer sol güçlerle birlikte toplumsal gelişmenin başka bir gelişim yönüne giriş projelerinde çalışacağız ve bunları tutarlı olarak savunacağız. Böylesi projeler, günümüzün sosyal ve politik mücadeleleri içerisinden çıkmaktadır ve kamuya açık tartışmalar ve farklı güçlerin aksiyonlarıya geliştirilmelidirler. Demokratik ve sosyal protesto, günümüzde politik biçimlendirmeye katılım ve uzun vadeli reform alternatiflerinin geliştirilmesinin birbirleri ile bağlanmasını stratejik bir meydan okuma olarak algılamaktayız.

Neoliberal ideoloji ile mücadele

DIE LINKE, neoliberal ideolojiye başka bir gelişim yolunun pozisyonlarını alternatif olarak koyar. Bunları, işletmelerdeki, yerel yönetimlerdeki ve gündelik yaşamdaki deneyimler ve ihtilaflar ile birbirine bağlamak ve kamuya açık tartışmalarda popüler ve ofansif bir biçimde göstermek istiyoruz. İktisadî ve sosyal sorunların sertleşmesini öncelikle yeni meydan okumalara verilen neoliberal yanıtların bir sonucu ve kapitalist ekonominin kriz süreçleri ile çelişkilerinin bir ifadesi olarak anlamaktayız. DIE LINKE bunu yaparken, iktisadî ve genel toplumsal perspektif arasındaki çelişkiyi göz önüne getirmektedir. Söz konusu olan, geniş konulmuş öğrenim çalışması, networkler içerisinde angajman gösterme ve bilimsel ve yayıncı tartışmalara katılmak için eleştirel tartışma, kamuoyu çalışması ve aksiyonlardır.

Parlamentolar, halk temsilcilikleri ve hükümetlerde çalışma

DIE LINKE için parlamenter ve parlamento dışı çalışma birbirlerinden ayrılamaz. Seçimler ve politik mücadelelerde alternatif reform projelerimizi temsil etmekte ve bunların gerçekleştirilmesi için çoğunlukları kazanmak istemekteyiz. Parlamenter çalışmayı, parlamento dışı sol güçlerle işbirliğine ve kendi reform önerilerimizin kamuoyunda tanıtılmasına, böylece sonuç itibariyle yeni toplumsal güç dengelerinin ve politik çoğunlukların oluşmasına hizmet edecek şekilde biçimlendirmekteyiz. Politik süreçlerin saydamlığını sağlamaya çalışıyor ve politik gücün kötüye kullanılmasını açığa çıkartıp, engellemek istiyoruz.

DIE LINKE için parlamenter muhalefet ve hükümetler içerisindeki çalışma, politik eylemin ve toplumsal biçimlendirmenin bir aracıdır. Haksızlığa uğrayanların durumunun iyileştirilmesi, sol proje ve reform tasarılarının geliştirilip, gerçekleştirilmesi, güç dengelerinin değiştirilmesi ve politika değişiminin başlatılması, politik mücadelemizin başarısının bir ölçütüdür. Diğer politik güçlerle parlamenter ittifaklara, bunlar politikada ve toplumda hedeflediğimiz yön değişimini teşvik ettiğinde gireceğiz. Politik etkinin yerel, eyalet, federal ve Avrupa düzeyindeki farklı olanaklarını politikamızda taşımaktayız. Politika değişiminin gerçekleştirilmesi için belirleyici olan, federal politikadır. Bunun için gerekli olan yetilerin çoğunluğu, ray makaslarının çoğu bu alanda durmaktadırlar.

DIE LINKE'nin başarısının, alacağı desteğin ve çekiciliğinin önkoşulu, inandırıcılıktır. DIE LINKE'nin hükümetlere katılması, ancak [bu katılımın] reel iyileştirmeleri ve neoliberal politika modelinden geri dönüşü gerçekleştirmesi ile sosyo-ekolojik yön değişimini başlatması durumunda anlamlıdır. DIE LINKE'nin ve sosyal hareketin politik gücü böyle güçlendirilebilir ve bir çok insanda yaygın olan acizlik ve alternatifsizlik duygusu geri püskürtebilir. Hükümete katılmalar, somut olarak söz konusu koşullar altında tartışılmalı ve bağlayıcı kriterlere dayandırılmalıdırlar.

DIE LINKE, ancak insanların yaşam koşullarında iyileştirmeler sağlanması durumunda hükümetlere katılmayı kabul eder. [DIE LINKE] özelleştirmeler yapan, sosyal kısıtlamalara

ve işyeri azaltmasına giden hiç bir hükümete katılmayacaktır. DIE LINKE, bunun haricinde savaşlara giren ve Federal Ordu'nun yurtdışında savaş operasyonlarına katılmasına izin veren, silahlanmayı ve militaristleştirmeyi sürdüren hükümetlere de katılmayacaktır. [Hükümetlere katılım] için gerekli olan önkoşul, yasal asgarî ücret uygulamasının gerçekleştirilmesi ve ücret dumpingi ile toplu iş sözleşmelerinin altındaki ücretlendirmelere karşı mücadeledir. DIE LINKE, sosyal ve kültürel öğrenim imtiyazlarını aşmak isteyen ve yoksul halk gruplarının durumunu iyileştiren bir politika talep etmektedir. Demokratik hakların genişletilmesi için mücadele eder ve gözetleme devletine ve yurttaş haklarının kısıtlanmasına karşı çıkar.

Sol politika kendisini, bilhassa hükümetlerde, sermaye çıkarlarının yapısal gücüne ve parlamenter mantığa boyun eğmemek için, sendikalara ve diğer sosyal hareketlere ve parlamento dışı baskının mobilize edilmesine dayandırmalıdır. Biz, insanları kendi çıkarları için hareket geçmeye cesaretlendirmek istiyoruz.

Yeni bir politika stili

DIE LINKE, toplumsal diyaloğun saydamlığını ve doğrudan yurttaş katılımının yeni politika stilini temsil etmektedir. [DIE LINKE] toplumda kökleştiği ve toplumsal destek bulduğu kadar güçlü olacaktır. Parlamentolardaki sol politikanın, kendisini iten eleştiriye, kamusal baskıya ve parlamento dışı mobilizasyona gereksinimi vardır. Kadınlar DIE LINKE'yi çıkarlarının temsilcisi olarak [yaşayarak] görmeli ve patriarkal cinsiyet ilişkileri tarafından engellenmeden, politik değişimler için mücadele edebilmelidirler. [Profesyonel] politikacılar, DIE LINKE için gönüllü çalışan aktif güçlerle birlikte çalışırlar. Bütün eyalet ve federal milletvekilleri, gelirlerinin yüksekliği ve kaynağı üzerine bilgi [hesap] vermekle yükümlüdürler. Hiç bir parti üyesi, milletvekilliği görevini sürdürürken, herhangi bir şirketin veya iktisadî birliğin ücret listesinde olamaz. Partimiz, konsernler ve bankalardan bağış almaz.

Avrupa çapında ve uluslararası işbirliği

Avrupa Sol Partisi, Avrupa'nın politik yaşamında önemli bir faktördür. Almanya'daki partimiz gibi, o da solun birleşmesinde bir adımdır ve güç dengelerini sosyal, demokratik ve barışçıl bir Avrupa yönüne itebilir. Biz, yoğunlaştırılmış deneyim değiş-tokuşunu, sıkı işbirliğini ve Avrupa ile dünya çapındaki sol güçlerin etkin politik mücadelesine önem veriyoruz. Avrupa Sol Partisi'nin bir parçası olarak, Avrupa'daki güçlerin, Avrupa'nın sosyal, demokratik ve sivil yeni yönelimi ve yeniden kuruluşu mücadelesinde güçlendirilmeleri için mücadele ediyoruz.

Parti içi demokrasi ve dayanışma

DIE LINKE kendisini öğrenen parti olarak algılar. Yurttaşlarla birlikte politikayı biçimlendirmek istemektedir. Biz, daha iyi bir toplum üzerine olan tasavvurlarımızın ne tek başına, ne de toplumsal çoğunluklarına karşı gerçekleştirilemeyeceğini bilmekteyiz. Daha iyi argümentasyon ile – kamuya açık, saydam, kültürlü ve demokratik bir biçimde – tartışmak, toplumdan gelen konseptleri almak, kendi [konseptlerimizi] geliştirmek ve geniş toplumsal katmanlara ulaşarak, çoğunlukları kazanmak istiyoruz. DIE LINKE'nin potansiyalleri, üyelerinin yetisinde, toplumsal kökleşmelerinde ve yaşam deneyimlerindedir.

Politik katılım ve çıkarlar, kendi kaderini kendi tayin edici biçimde, eşit haklı eylemden ve toplumsal süreçlerin biçimlendirilmesi ve geliştirilmesindeki demokratik katılımdan çıkmaktadır. Bu vizyonu kendi partimizde de yaşatmak istiyoruz. DIE LINKE, politikasını seçilmiş yönetici organlar ile üyelerin taban demokrasisi anlayışı çerçevesindeki sıkı işbirliği ile geliştirir. Çoğulculuk ve saydamlık, partimizin taşıyıcı sütunlarıdır. DIE LINKE, politik yön değişimleri söz konusu olduğunda, [bunları] parlamento dışı tabanının katılımıyla tartışmak ve nasıl davranacağına, bağlayıcı üye oylamalarıyla karar vermek zorundadır.

Birlikte daha iyi bir toplum için

Giderek daha çok insan dizginsizleştirilmiş kapitalizmi reddetmekte ve özgürlüğün, sosyal eşitlik ve adaletin ve dayanışmanın toplumunu istemektedirler. DIE LINKE onlarla birlikte demokratik, sosyal ve ekolojik toplum, demokratik sosyalizm için mücadele etmek istemektedir. Alternatif, »Özgürlük ya da Sosyalizm« değil, sömürünün ve baskının olmadığı bir demokratik sosyalizm toplumunda demokrasi ve özgürlüktür. Birlikte bu ülkeyi değiştirebilir ve daha iyi bir toplumu kurabiliriz.